

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 23 май 2018 г.
(OR. en)

9056/18

Междуинституционално досие:
2016/0364 (COD)

EF 136
ECOFIN 432
CODEC 812

БЕЛЕЖКА

От:	Председателството
До:	Делегациите
Относно:	Предложение за ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за изменение на Директива 2013/36/ЕС по отношение на освободените субекти, финансовите холдинги, финансовите холдинги със смесена дейност, възнагражденията, надзорните мерки и правомощията и мерките за запазване на капитала — <i>Компромисен текст на председателството</i>

Приложено се изпраща на делегациите компромисен текст на председателството по посоченото по-горе предложение, който да бъде представен на Съвета на 25 май 2018 г.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2013/36/ЕС по отношение на освободените субекти, финансовите холдинги, финансовите холдинги със смесена дейност, възнагражденията, надзорните мерки и правомощия и мерките за запазване на капитала

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 53, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка¹,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите²,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

¹ ОВ С [...], [...], стр. [...].

² ОВ С , , стр. .

като имат предвид, че:

- (1) Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета³ и Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета⁴ бяха приети в отговор на разразилата се в периода 2007—2008 г. финансова криза. Тези законодателни мерки допринесоха значително за укрепване на финансовата система на Съюза и направиха институциите по-устойчиви на евентуални бъдещи сътресения. Въпреки изключителната си изчерпателност тези мерки не обхванаха всички установени слабости, засягащи институциите. Някои от първоначално предложените мерки също са предмет на клаузи за преразглеждане или не са конкретизирани в достатъчна степен, за да се даде възможност за безпроблемното им прилагане.
- (2) Целта на настоящата директива е да даде отговор на въпросите, повдигнати по отношение на разпоредби, които са се оказали недостатъчно ясни и поради това са станали обект на различни тълкувания или които са определени като прекалено обременяващи за някои институции. Тя съдържа и промени на Директива 2013/36/ЕС, които са необходими вследствие на приемането на друго съответно законодателство на Съюза като Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁵ или вследствие на предложените в същото време промени в Регламент (ЕС) № 575/2013. И на последно място, предложените изменения адаптират настоящата регулаторна рамка по-добре спрямо развитието в международен план с цел насърчаване на съгласуваност и съпоставимост между юрисдикциите.

³ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

⁴ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

⁵ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

- (3) Финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност могат да бъдат предприятия майки на банкови групи и прилагането на пруденциалните изисквания трябва да бъде въз основа на консолидираното състояние на тези холдинги. Тъй като контролираната от тези холдинги институция не винаги е в състояние да гарантира съответствието с изискванията на консолидирана основа в цялата група, необходимо е определени финансови холдинги и финансови холдинги със смесена дейност да бъдат включени пряко в обхвата на надзорните правомощия съгласно Директива 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 575/2013, с цел да се гарантира съответствие на консолидирана основа. Поради това следва да се предвиди конкретна процедура за одобряване и преки надзорни правомощия по отношение на определени финансови холдинги и финансови холдинги със смесена дейност, за да се гарантира, че тези холдинги могат да носят пряка отговорност за спазването на консолидираните пруденциални изисквания, без да бъдат подлагани на допълнителни пруденциални изисквания на индивидуална основа.
- (3а) Одобряването и надзорът на определени холдинги не следва да възпрепятстват групите да вземат решение относно конкретните вътрешни договорености и разпределението на задачите в рамките на групата, както сметат за необходимо, за да се осигури съответствие с консолидираните изисквания, и не следва да възпрепятстват преките надзорни действия по отношение на институциите в групата, които са ангажирани да гарантират спазването на пруденциалните изисквания на консолидирана основа.
- (3б) При определени обстоятелства финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност, създаден с цел дялови участия в предприятия, може да бъде освободен от задължението за одобряване. Макар да се отчита, че освободеният финансов холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност може да взема решения по обичайния ход на стопанската си дейност, той не следва да взема управленски, оперативни или финансови решения, засягащи групата или дъщерните предприятия в групата, които са институции или финансови институции. При оценката на съответствието с това изискване компетентните органи следва да вземат предвид съответните изисквания съгласно дружественото право, на което се подчинява финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност.

- (4) Основните отговорности по отношение на консолидиращия надзор се предоставят на консолидиращия надзорник. Поради това е необходимо консолидиращият надзорник да участва по подходящ начин в одобряването и надзора на финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност. Когато консолидиращият надзорник е различен от компетентния орган в държавата членка, в която се намира финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност, одобряването следва да се извърши чрез съвместно решение. При изпълнение на задачата си за извършване на надзор на консолидирана основа над предприятията майки на кредитните институции съгласно член 4, параграф 1, буква ж) от Регламент (ЕС) № 1024/2013, Европейската централна банка следва също да упражни задълженията си във връзка с одобряването и надзора на финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност.
- (5) Докладът на Комисията COM(2016) 510 от 28 юли 2016 г. показва, че когато се прилагат за малки и опростени институции, някои от принципите, а именно изискванията за разсрочване и изплащане в инструменти, предвидени в член 94, параграф 1, букви л) и м) от Директива 2013/36/ЕС, са твърде обременяващи и несъизмерими с пруденциалните ползи от тях. По същия начин беше установено, че разходите за прилагане на тези изисквания надвишават пруденциалните ползи от тях при персонал с ниски нива на променливото възнаграждение, тъй като такива нива създават малко или никакви стимули за служителите да поемат прекомерен риск. Въпреки че по принцип на държавите членки следва да бъде разрешено да адаптират изискванията си по отношение на възнагражденията по целесъобразност спрямо преобладаващите практики във връзка с възнагражденията на националните пазари и длъжностната характеристика и отговорностите на съответните служители, те следва да могат изцяло да освобождават поне малките и опростени институции и служителите с ниско ниво на възнаграждение най-малко от изискванията за разсрочване и изплащане в инструменти.

- (6) За да се сближават надзорните практики и да се насърчат равни условия за институциите и подходяща защита на вложителите, инвеститорите и потребителите в Съюза, са необходими ясни, последователни и хармонизирани критерии за определяне на тези малки и опростени институции, както и на ниските нива на променливо възнаграждение. В същото време е уместно да се предложи известна гъвкавост на държавите членки, за да изменят тези критерии, когато сметнат това за необходимо.
- (7) Съгласно изискванията на Директива 2013/36/ЕС съществена част, и при всички случаи най-малко 50% от променливото възнаграждение, се състои от акции или равностойни права на собственост, в зависимост от правната структура на съответната институция (като при институциите, чиито ценни книжа не се търгуват на регулиран пазар, то се състои от свързани с акции инструменти или равностойни непарични инструменти), а когато е възможно — от алтернативни инструменти на капитала от първи и втори ред, които отговарят на определени условия. Този принцип ограничава използването на свързани с акции инструменти до институциите, чиито ценни книжа не се търгуват на регулиран пазар, и изисква институциите, чиито ценни книжа се търгуват на регулиран пазар, да използват акции. Докладът на Комисията COM(2016) 510 от 28 юли 2016 г. установи, че използването на акции може да доведе до значителни административни тежести и разходи за институциите, чиито ценни книжа се търгуват на регулиран пазар. В същото време равностойни пруденциални ползи могат да се постигнат, като на институциите, чиито ценни книжа се търгуват на регулиран пазар, се позволи да използват свързани с акции инструменти, които са обвързани със стойността на акциите. Ето защо възможността за използване на свързани с акции инструменти следва да обхване и институциите, чиито ценни книжа се търгуват на регулиран пазар.
- (8) Наложените от компетентните органи допълнителни капиталови изисквания са важен фактор за цялостното ниво на собствен капитал на дадена институция и са от значение за участниците на пазара, тъй като нивото на изисквания допълнителен капитал оказва въздействие върху прага на задействане на ограниченията върху изплащането на дивиденди и премии и плащанията по инструментите на допълнителния капитал от първи ред. За да се осигури последователно прилагане на нормите във всички държави членки и подходящо функциониране на пазара, условията за изискване на допълнителни собствени средства следва да са ясно определени.

- (9) Наложенията от компетентните органи допълнителни капиталови изисквания следва да се основават на специфичното състояние на дадена институция и да бъдат надлежно обосновани. Допълнителните капиталови изисквания могат да бъдат наложени с цел преодоляване на рискове или техните елементи, които са изрично изключени или не са изрично обхванати от капиталовите изисквания в Регламент (ЕС) № 575/2013, само доколкото това се счита за необходимо с оглед на конкретната ситуация в дадена институция. Тези изисквания следва да се разполагат по реда на наслагване на капиталовите изисквания над минималните капиталови изисквания и под комбинираното изискване за буфер. Специфичният за конкретната институция характер на допълнителните капиталови изисквания следва да възпрепятства използването им като инструмент за преодоляване на макропруденциални или системни рискове. Това обаче не следва да възпрепятства компетентните органи да вземат мерки, включително чрез допълнителни капиталови изисквания, за преодоляване на рисковете, поети от отделни институции във връзка с дейностите им, в т.ч. дейности, които отразяват въздействието на определени икономически фактори или развитието на пазара върху рисковия профил на отделната институция.
- (9a) При процеса на надзорен преглед и оценка следва да се вземат предвид размерът, структурата и вътрешната организация на институциите, както и естеството, обхватът и сложността на техните дейности. Когато различни институции имат сходни рискови профили, например тъй като имат сходни бизнес модели или географско местоположение на експозициите или са свързани към една и съща институционална защитна схема, компетентните органи следва да могат да адаптират методиката за процеса на преглед и оценка, така че да се отчитат общите характеристики и рискове на институциите с еднакъв рисков профил. Това адаптиране не следва обаче нито да възпрепятства компетентните органи надлежно да вземат предвид специфичните рискове, засягащи всяка институция, нито да променя специфичния за конкретната институция характер на наложените мерки.

- (10) Изискването за отношението на ливъридж е успоредно на основаните на риска капиталови изисквания. Поради това всички наложени от компетентните органи допълнителни капиталови изисквания с оглед на риска от прекомерен ливъридж следва да се добавят към изискването за минимално отношение на ливъридж, а не към основаното на риска минимално капиталово изискване. Освен това за всеки базов собствен капитал от първи ред, който институциите използват, за да удовлетворяват свързаните с ливъриджа изисквания, следва да е разрешено да се използва за удовлетворяване на основаните на риска капиталови изисквания към тях, в т.ч. на комбинираните изисквания за буфер.
- (11) На компетентните органи следва да бъде разрешено да уведомяват дадена институция за всяка корекция на размера на капитал над минималните капиталови изисквания, допълнителните капиталови изисквания и комбинираното изискване за буфер, който те очакват тази институция да поддържа, с цел да се справи с ориентирани към бъдещето сценарии за целите на стрес тест. Тъй като тази насока представлява капиталова цел, тя следва да се разглежда като разположена над капиталовите изисквания и комбинираното изискване за буфер и нейното неизпълнение не следва да води до ограничения при разпределенията, предвидени в член 141 от Директива 2013/36/ЕС. Предвид факта, че насоката относно допълнителните капиталови изисквания отразява очакванията във връзка с надзора, Директива 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 575/2013 не следва нито да налагат задължения за оповестяване във връзка с насоката, нито да забраняват на компетентните органи да изискват нейното оповестяване. Ако дадена институция многократно не успява да постигне капиталовата цел, компетентният орган следва да има право да предприеме надзорни мерки и по целесъобразност да наложи допълнителни капиталови изисквания.

- (12) Респондентите на поканата на Комисията за предоставяне на сведения за нормативната уредба на ЕС на финансовите услуги посочиха, че бремето във връзка с докладването се увеличава с изискването от компетентните органи системно докладване в допълнение към изискванията, определени в Регламент (ЕС) № 575/2013. Комисията следва да изготви доклад, който да определи тези изисквания за системно допълнително докладване и да оцени дали са в съответствие с единните норми за докладване за целите на надзора.
- (13) Разпоредбите на Директива 2013/36/ЕС за лихвения риск при дейности извън търговския портфейл са свързани със съответните разпоредби на [Регламент XX за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013], които изискват по-дълъг период на прилагане от институциите. С цел да се хармонизира прилагането на разпоредбите относно лихвения риск при дейности извън търговския портфейл, разпоредбите относно спазването на съответните разпоредби на настоящата директива следва да се прилагат от същата дата, от която се прилагат и съответните разпоредби в Регламент (ЕС) № [XX].
- (13а) Настоящата директива не възпрепятства държавите членки да прилагат в националното право мерки, насочени към засилване на устойчивостта на финансовата система, като например, но не само, максимални стойности за съотношението между размера на кредита и стойността на имуществото, между дълга и доходите и между обслужването на дълга и доходите, както и други инструменти относно стандартите за кредитиране.
- (14) С цел да се хармонизира изчисляването на лихвения риск при дейности извън търговския портфейл, когато вътрешните системи на институциите за измерване на този риск не са удовлетворителни, Комисията следва да бъде оправомощена, по силата на член 290 от ДФЕС и в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, да приеме чрез делегирани актове регулаторни технически стандарти за уточняване на стандартизирания подход посредством регулаторните технически стандарти, установени в член 84, параграф 4 от Директива 2013/36/ЕС.

- (15) С цел компетентните органи да могат да установят по-добре институциите, които в резултат на потенциални промени в лихвените проценти могат да понесат прекомерни загуби от дейности извън търговския си портфейл, Комисията следва да бъде оправомощена, по силата на член 290 от ДФЕС и в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, да приеме чрез делегирани актове регулаторни технически стандарти за уточняване на шестте шокови сценария за надзорни цели, които всички институции трябва да прилагат, за да изчислят промените в икономическата стойност на собствения капитал, както е посочено в член 98, параграф 5, както и за определяне на общите допускания, които институциите трябва да използват във вътрешните си системи за целите на посоченото изчисление и на определянето на евентуалната необходимост от специфични критерии за установяване на институциите, за които могат да бъдат оправдани надзорни мерки в случай на спад на нетния лихвен доход в резултат на промени в лихвените проценти.
- (16)
- (17)
- (18) Преди приемането на актове в съответствие с член 290 от ДФЕС, от особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, заети с подготовката на делегираните актове.

- (19) Тъй като целите на настоящата директива, а именно засилването и усъвършенстването на вече действащото законодателство на Съюза, с което се осигуряват еднакви пруденциални изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници в Съюза, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а по-скоро поради обхвата и въздействието си могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (20) В съответствие със Съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи, държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (21) За да се гарантира, че антицикличните капиталови буфери правилно отразяват риска от прекомерен растеж на кредитите в банковия сектор, кредитните институции и инвестиционните посредници следва да изчисляват специфичните за тяхната институция буфери като среднопретеглената стойност на нивата на антицикличния буфер, които се прилагат в държавите, където се намират кредитните им експозиции. Поради това всяка държава членка следва да определи орган, който да отговаря за определянето на нивото на антицикличния буфер за експозициите, намиращи се в съответната държава членка. Това ниво на буфера следва да отчита нивото на кредитния растеж и промените в съотношението на кредита към БВП в съответната държава членка, както и всякакви други променливи, свързани с рисковете за стабилността на финансовата система.

- (22) Държавите членки следва да могат да изискват от определени институции освен предпазен капиталов буфер и антицикличен капиталов буфер да поддържат и буфер за системен риск с цел предотвратяване и смекчаване на системни или макропруденциални рискове, които не попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 575/2013 и член 131 от Директива 2013/36/ЕС, при наличие на риск от смущения във финансовата система, които са в състояние да предизвикат сериозни отрицателни последици за финансовата система и реалната икономика в дадена държава членка. Нивото на буфера за системен риск следва да се прилага спрямо всички експозиции или подгрупа експозиции и спрямо всички институции или една или повече подгрупи от тези институции, когато институциите са с подобен рисков профил по отношение на стопанската си дейност.
- (23) Очаква се ЕССР да изпълнява ключова роля в координирането на макропруденциалните мерки, както и в предаването на информацията относно планираните макропруденциални мерки в държавите членки, главно чрез публикуване на приетите макропруденциални мерки на своя уебсайт и чрез споделяне на информацията между органите след съобщенията за планирани макропруденциални мерки. С цел да се осигурят подходящи ответни действия на политиките сред държавите членки, от ЕССР се очаква да наблюдава пълнотата и последователността на макропруденциалните политики на държавите членки, включително като следи дали инструментите се използват последователно и без припокриване.
- (23а) Съответните компетентни или определени органи следва да имат за цел да избягват всяко дублиращо се или непоследователно използване на макропруденциалните мерки, предвидени в Директива 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 575/2013. По-специално, съответните компетентни или определени органи следва надлежно да разгледат дали мерките, предприети съгласно член 133 от Директива 2013/36/ЕС, са дублиращи се или несъвместими по отношение на други съществуващи или предстоящи мерки съгласно членове 124, 164 или 458 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

- (23б) Въз основа на естеството и разпределянето на рисковете, заложи в структурата на групата, компетентните или определените органи следва да са в състояние да определят равнището или равнищата на прилагане на буфера за Д-СЗИ. При някои обстоятелства може да е целесъобразно компетентен или определен орган да наложи буфер за Д-СЗИ единствено на равнище под най-високото равнище на консолидация.
- (23в) Съгласно методиката за оценка за Г-СЗИ, публикувана от Базелския комитет, вземанията и задълженията на дадена институция в други юрисдикции са показатели за нейното глобално системно значение и за въздействието, което неизпълнението на задълженията от нейна страна може да окаже върху глобалната финансова система. Тези показатели отразяват конкретни опасения, например във връзка с по-големите трудности при координирането на реструктурирането на институции със значителни трансгранични дейности. Чрез напредъка, постигнат по отношение на общия подход към реструктурирането в резултат на по-строгите единни норми и създаването на единния механизъм за реструктуриране, се е развил в значителна степен капацитетът за организирано реструктуриране на трансгранични групи в рамките на банковия съюз. Поради това и без да се засяга способността на компетентните или определените органи да упражняват своите надзорни правомощия, следва да се изчислява алтернативен рейтинг, отразяващ този напредък, като компетентните или определените органи следва да го вземат предвид при оценяването на системното значение на кредитните институции, без това да се отразява на данните, предоставяни на Базелския комитет с цел определяне на международни знаменатели. ЕБО следва да изготви актуализиран проект за регулаторни технически стандарти, за да се определи допълнителната методика за идентифициране за Г-СЗИ с цел отчитане на особеностите на интегрираната европейска рамка за реструктуриране в контекста на ЕМП. Тази актуализирана методика се прилага единствено с цел калибриране на буфера за Г-СЗИ.
- (24) Поради това Директива 2013/36/ЕС следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2013/36/ЕС

Директива 2013/36/ЕС се изменя, както следва:

(1) Член 2 се изменя, както следва:

а) параграф 5 се изменя, както следва:

(1) точка 4 се заличава

(1а) точка 6 се заменя със следното:

„(6) в Германия: „Kreditanstalt für Wiederaufbau“, „Landwirtschaftliche Rentenbank“, „Bremer Aufbau-Bank GmbH“, „Hamburgische Investitions- und Förderbank“, „Investitionsbank Berlin“, „Investitionsbank des Landes Brandenburg“, „Investitionsbank Schleswig-Holstein“, „Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank“, „Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz“, „L-Bank, Staatsbank für Baden-Württemberg“, „LfA Förderbank Bayern“, „NRW.BANK“, „Saarländische Investitionskreditbank AG“, „Sächsische Aufbaubank – Förderbank“, „Thüringer Aufbaubank“ — предприятия, които съгласно „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz“ са признати като органи на държавната жилищна политика и не извършват като основна дейност банкови операции, както и предприятия, които по силата на този закон са признати като жилищноспестовни институции с нестопанска цел;“;

(1б) точка 14 се заменя със следното:

„(14) в Литва: „kredito unijos“, различни от „centrinės kredito unijos“;“

(1в) точка 16 се заменя със следното:

в Нидерландия: „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV“, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij“, „NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering“, „Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij Oost NV“ и „kredietunies“;“;

(2) добавя се следната точка 24:

„(24) в Хърватия: „kreditne unije“ и „Hrvatska banka za obnovu i razvitak“;“;

(3) добавя се следната точка 25:

„(25) в Малта: „The Malta Development Bank“;“

(4) добавя се следната точка 26:

„(26) в Ирландия: „the Strategic Banking Corporation of Ireland“;“

б) []

в) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Субектите, посочени в параграф 5, точка 1 и точки 3—24 от настоящия член, се смятат за финансови институции за целите на член 34 и дял VII, глава 3.“

(2) Член 3 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавят следните точки:

„(60) „орган за реструктуриране“ означава орган за реструктуриране съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 18 от Директива 2014/59/ЕС;

(61) „глобално системно значима институция“ (Г-СЗИ) означава Г-СЗИ съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 132 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

(62) „глобално системно значима институция извън ЕС“ (Г-СЗИ извън ЕС) означава Г-СЗИ извън ЕС съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 133 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

(63) „група“ означава група съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 137 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

(64) „група на трета държава“ означава група, чието предприятие майка е установено в трета държава.

б) добавя се следният параграф 3:

„3. Когато дадено изискване или надзорно правомощие в настоящата директива или в Регламент (ЕС) № 575/2013 се прилага на консолидирано или подконсолидирано равнище, термините „институция“, „институция майка в държава членка“, „институция майка от ЕС“ и „предприятие майка“ включват също и:

а) финансови холдинги и финансови холдинги със смесена дейност, които са получили одобрение в съответствие с член 21а; и

б) определени институции, контролирани от финансов холдинг майка от ЕС, финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, финансов холдинг майка в държава членка или финансов холдинг майка със смесена дейност в държава членка, когато съответният холдинг майка не подлежи на одобрение в съответствие с член 21а, параграф 3а;

в) финансови холдинги, финансови холдинги със смесена дейност или определени институции съгласно член 21а, параграф 5, буква г),

с цел да се гарантира, че тези изисквания се прилагат, а надзорните правомощия се упражняват на консолидирано или подконсолидирано равнище в съответствие с настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013.“.

(3) В член 4 параграф 8 се заменя със следното:

„8. Държавите членки гарантират, че когато органи, различни от компетентните органи, разполагат с правомощия за реструктуриране, тези други органи осъществяват тясно сътрудничество и се консултират с компетентните органи при изготвянето на планове за реструктуриране и във всички други случаи, когато това се изисква в настоящата директива, Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁶ или Регламент (ЕС) № 575/2013.“.

(4) В член 8, параграф 2 буква б) се заменя със следното:

„б) изискванията спрямо акционерите и членовете с квалифицирано дялово участие или, при липса на такова участие, 20-те най-големи акционери или членове, съгласно член 14; и“.

(5) В член 9 се добавят следните нови параграфи:

„3. Държавите членки уведомяват Комисията и ЕБО за национални разпоредби, които изрично разрешават на предприятията, различни от кредитни институции, да извършват дейност по приемането на депозити и други възстановими средства от гражданите.

4. Съгласно настоящия член държавите членки не могат да освобождават кредитни институции от задълженията по настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013.“.

⁶ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

- (6) Член 10 се заменя със следното:

„Член 10

План за дейността и организационна структура

Държавите членки изискват заявленията за издаване на лиценз да бъдат придружени от план за дейността, в който да се посочват предвижданите дейности и организационната структура на кредитната институция, в това число посочване на предприятията майки, финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност в рамките на групата.“.

- (7) В член 14 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Компетентните органи отказват издаването на лиценз за започване на дейност като кредитна институция, ако, след като вземат предвид необходимостта от осигуряване на стабилно и разумно управление на кредитната институция, не са убедени, че акционерите или членовете са подходящи в съответствие с критериите, посочени в член 23, параграф 1. Прилагат се разпоредбите на член 23, параграфи 2 и 3 и член 24.“.

- (8) В член 18 буква г) се заменя със следното:

„г) вече не отговаря на пруденциалните изисквания, предвидени в трета, четвърта или шеста част, с изключение на изискванията, предвидени в членове 92а и 92б от Регламент (ЕС) № 575/2013, или наложени съгласно член 104, параграф 1, буква а) или член 105 от настоящата директива, или вече не може да се разчита, че тя ще продължи да изпълнява задълженията си към кредиторите, и по-специално вече не осигурява достатъчна степен на сигурност за активите, поверени ѝ от вложителите.“.

- (9) Вмъкват се следните членове 21а и 21б:

„Член 21а

Одобряване на финансови холдинги и финансови холдинги със смесена дейност

1. Финансовите холдинги майки в държава членка, финансовите холдинги майки със смесена дейност в държава членка, финансовите холдинги майки от ЕС и финансовите холдинги майки със смесена дейност от ЕС искат одобрение в съответствие с настоящия член. Другите финансови холдинги или финансови холдинги със смесена дейност искат одобрение в съответствие с настоящия член, когато е необходимо да се съобразят с изискванията на настоящата директива или на Регламент (ЕС) № 575/2013 на подконсолидирана основа.
2. За целите на параграф 1 финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност, посочени в същия параграф, предоставят на консолидиращия надзорник и, в случай че е различен, на компетентния орган в държавата членка, в която са установени, следната информация:
 - а) организационната структура на групата, част от която е финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност, като ясно се посочват неговите дъщерни дружества, а когато е приложимо — предприятията майки, както и местоположението и видът дейност, извършвана от всеки от субектите в рамките на групата;
 - б) информация относно предложението за назначаване на най-малко две лица, реално ръководещи финансовия холдинг или финансовия холдинг със смесена дейност, и спазването на изискванията, посочени в член 121 относно квалификацията на директорите;
 - в) информация относно спазването на посочените в член 14 критерии относно акционерите и членовете, когато финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност има кредитна институция като дъщерно предприятие;

- г) вътрешната организация и разпределението на задачите в рамките на групата;
- д) всяка друга информация, която може да е необходима за извършване на оценките, посочени в параграфи 3 и 3а.

Когато одобряването на даден финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност се извършва едновременно с оценката, посочена в член 22, компетентният орган за целите на посочения член съгласува по целесъобразност дейността си с консолидиращия надзорник, определен в съответствие с член 111 и, в случай че е различен, с компетентния орган в държавата членка, в която е установен финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност. В такъв случай срокът за извършване на оценка, посочен в член 22, параграф 3, втора алинея, спира да тече за период, надхвърлящ 20 работни дни, докато приключи процедурата, определена в член 21а.

3. Финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност може да получи одобрение съгласно настоящия член единствено когато са изпълнени всички изброени по-долу условия:
- а) вътрешните договорености и разпределението на задачите в рамките на групата са адекватни за целите на спазването на изискванията, наложени с настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013 на консолидирана или подконсолидирана основа и, по-специално, са ефективни с цел:
 - i) координиране на всички дъщерни предприятия на финансовия холдинг или финансовия холдинг със смесена дейност, включително, ако е необходимо, чрез подходящо разпределение на задачите между дъщерните институции;
 - ii) предотвратяване или управление на конфликти в рамките на групата; и
 - iii) прилагане на политики за цялата група, определени от финансовия холдинг майка или финансовия холдинг майка със смесена дейност в рамките на цялата група.

- б) организационната структура на групата, от която е част финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност, не възпрепятства или не предотвратява по друг начин ефективния надзор на дъщерните институции или институциите майки, що се отнася до индивидуалните, консолидираните и, по целесъобразност, подконсолидираните задължения, които се прилагат за тях. При оценката на този критерий се взема предвид по-специално положението на финансовия холдинг или финансовия холдинг със смесена дейност в многопластова група, акционерната структура и ролята на финансовия холдинг или финансовия холдинг със смесена дейност в рамките на групата;
- в) критериите в член 14 и изискванията в член 121 са спазени.

За. Не се изисква одобряване на финансовия холдинг или финансовия холдинг със смесена дейност съгласно настоящия член, когато са спазени всички посочени по-долу условия:

- а) основната дейност на финансовия холдинг е придобиването на дялови участия в дъщерни предприятия или, в случай на финансов холдинг със смесена дейност, неговата основна дейност по отношение на институциите или финансовите институции е придобиването на дялови участия в дъщерни предприятия;
- б) финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност не е определен като субект за реструктуриране в която и да било от групите за реструктуриране на групата в съответствие със стратегията за реструктуриране, определена от съответния орган за реструктуриране съгласно Директива 2014/59/ЕС;
- в) дъщерно предприятие — кредитна институция, е определено като отговорно да гарантира спазването от страна на групата на пруденциалните изисквания на консолидирана основа, като са му предоставени всички необходими средства и правомощия за ефективното изпълнение на тези задължения;

- г) финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност не участва във вземането на управленски, оперативни или финансови решения, засягащи групата или нейните дъщерни предприятия, които са институции или финансови институции;
- д) не съществуват пречки за упражняването на ефективен надзор над групата на консолидирана основа.

Финансови холдинги или финансови холдинги със смесена дейност, освободени от получаване на одобрение в съответствие с настоящия параграф, не са изключени от обхвата на консолидацията, предвидена в настоящата директива и в Регламент (ЕС) № 575/2013.

4. Консолидиращият надзорник, определен в съответствие с член 111, постоянно следи за спазването на условията, посочени в параграф 3, или, когато е приложимо, параграф 3а. Финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност предоставят на консолидиращия надзорник, определен в съответствие с член 111, информацията, необходима за постоянно наблюдение на организационната структура на групата и спазването на условията, посочени в параграф 3, или, когато е приложимо, параграф 3а. Консолидиращият надзорник споделя тази информация с компетентния орган в държавата членка, в която е установен финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност.
5. Когато консолидиращият надзорник установи, че условията, предвидени в параграф 3, не са изпълнени или са престанали да бъдат изпълнени, финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност се подлага на подходящи надзорни мерки, за да се осигури или да се възстанови, в зависимост от случая, непрекъснатостта и целостта на консолидиращия надзор и съответствието с изискванията на настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013 на консолидирана основа. В случай на финансов холдинг със смесена дейност надзорните мерки по-специално отчитат последиците за финансовия конгломерат.

Надзорните мерки могат да включват:

- а) преустановяване на упражняването на правата на глас, произтичащи от акциите на дъщерните институции, притежавани от финансовия холдинг или финансовия холдинг със смесена дейност;
 - б) даване на разпореждания или налагане на санкции на финансовия холдинг, финансовия холдинг със смесена дейност или на членовете на управителния орган и управителите съгласно членове 65—72;
 - в) даване на указания или насоки на финансовия холдинг или финансовия холдинг със смесена дейност за прехвърляне на участията в неговите дъщерни дружества, които са институции, на акционерите му;
 - г) временно определяне на друг финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност или институция със смесена дейност в рамките на групата като отговорни за спазването на изискванията на настоящата директива и на Регламент (ЕС) № 575/2013 на консолидирана основа;
 - д) налагане на ограничение или забрана върху разпределянето на печалбата или плащането на лихва на акционерите;
 - е) налагане на изискване на финансовите холдинги или финансовите холдинги със смесена дейност да продадат или да намалят дяловите си участия в институции или в субекти от финансовия сектор;
 - ж) налагане на изискване на финансовите холдинги или финансовите холдинги със смесена дейност да представят план за незабавно възстановяване на съответствието.
6. Когато консолидиращият надзорник установи, че условията в член 3а вече не се спазват, финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност иска одобрение в съответствие с настоящия член.

7. За целите на вземането на решения относно одобряването и освобождаването от изискването за одобрение, посочени съответно в параграфи 3 и 3а, както и надзорните мерки, посочени в параграфи 5 и 6, когато консолидиращият надзорник е различен от компетентния орган в държавата членка, в която е установен финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност, двата органа работят заедно, като се консултират по всички въпроси. Консолидиращият надзорник изготвя оценка относно въпросите, посочени в параграфи 3, 3а, 5 и 6, според случая, и изпраща тази оценка на компетентния орган в държавата членка, в която е установен финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност. Двата органа полагат максимални усилия в рамките на правомощията си да постигнат съвместно решение в срок от два месеца от датата на получаване на посочената по-горе оценка.

Съвместното решение надлежно се документира, като в него се излага обосновката му. Консолидиращият надзорник съобщава съвместното решение на финансовия холдинг или финансовия холдинг със смесена дейност.

В случай на разногласие консолидиращият надзорник или компетентният орган в държавата членка, в която е установен финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност, се въздържа от вземане на решение и отнася въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. ЕБО взема своето решение в срок от 1 месец. Съответните компетентни органи приемат съвместно решение, като се съобразяват с решението на ЕБО. Въпросът не се отнася до ЕБО след края на двумесечния срок или след вземането на съвместно решение.

- 7а. В случай на финансов холдинг със смесена дейност, когато консолидиращият надзорник, определен в съответствие с член 111, или компетентният орган в държавата членка, в която е установен финансовият холдинг със смесена дейност, е различен от координатора, определен в съответствие с член 10 от Директива 2002/87/ЕО, се изисква съгласието на координатора за целите на решенията или съвместните решения, посочени в параграфи 3, 3а, 5 и 6, както е приложимо. Когато е необходимо съгласието на координатора, разногласията се уреждат от съответните Европейски надзорни органи, които вземат решението си в едномесечен срок. Решението, съвместното решение или уреждането на спора не засягат задълженията съгласно директиви 2002/87/ЕО или 2009/138/ЕО.
8. При отказ на одобрение на финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност съгласно настоящия член консолидиращият надзорник уведомява заявителя за решението и причините за него в четиримесечен срок от получаването на заявлението или, в случай че то е непълно, в четиримесечен срок от получаването на пълната информация, необходима за решението.

Във всички случаи решението за издаване или отказ на одобрение се взема в срок от шест месеца от получаването на заявлението. При необходимост отказът може да бъде придружен от всяка от мерките, посочени в параграф 5.

Член 21б

Междинно предприятие майка от ЕС

1. Две или повече институции в Съюза, които са част от една и съща група на трета държава, имат едно междинно предприятие майка от ЕС, което е установено в Съюза.
 - 1а. Компетентните органи може да разрешат на посочените в параграф 1 институции да имат две междинни предприятия майки от ЕС, ако се уверят, че едно междинно предприятие майка от ЕС би било несъвместимо със задължително изискване в съответствие с правилата на третата държава, в която се намира главното управление на крайното предприятие майка на групата на трета държава.
2. Междинно предприятие майка от ЕС е кредитна институция, лицензирана в съответствие с член 8, или финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, одобрен в съответствие с член 21а.

Чрез дерогация от първа алинея, когато нито една от институциите, посочени в параграф 1, не е кредитна институция или, за да се спази задължително изискване, посочено в параграф 1а, трябва да бъде учредено второ междинно предприятие майка от ЕС във връзка с инвестиционните дейности, съответно междинното предприятие майка от ЕС или второто междинно предприятие майка от ЕС може да бъде инвестиционен посредник, лицензиран в съответствие с член 5, параграф 1 от Директива 2014/65/ЕС.

3. Параграфи 1, 1а и 2 не се прилагат, ако общата стойност на активите в Съюза, притежавани от групата на трета държава, е под 40 милиарда евро.

4. За целите на настоящия член общата стойност на активите в Съюза, притежавани от групата на трета държава, представлява сбор от следното:
- а) размера на общите активи на всяка институция в Съюза от групата на трета държава, както са посочени в консолидирания ѝ баланс или се получават от индивидуалния ѝ баланс, когато балансът на дадена институция не е консолидиран; и
 - б) размера на общите активи на всеки клон на групата на трета държава, лицензиран да извършва дейност в Съюза в съответствие с член 47.
5. Компетентните органи съобщават на ЕБО следната информация относно всяка група на трета държава, извършваща дейност в тяхната юрисдикция:
- а) имената и размера на общите активи на поднадзорните институции, които принадлежат на група на трета държава;
 - б) имената и размера на общите активи, съответстващи на клоновете, лицензирани в съответната държава членка съгласно член 47, както и видовете дейности, които са лицензирани да извършват;
 - в) името и правната форма на междинното предприятие майка от ЕС, създадено в съответната държава членка, ако има такава, и името на групата на трета държава, от която то е част.

6. ЕБО публикува на уебсайта си списък на всички групи на трети държави, извършващи дейност в Съюза, и на тяхното междинно предприятие майка от ЕС или съответно междинни предприятия майки от ЕС, когато е приложимо.

Компетентните органи гарантират, че всяка институция в тяхната юрисдикция, която е част от група на трета държава, отговаря на едно от следните условия:

- а) има междинно предприятие майка от ЕС;
 - б) представлява междинно предприятие майка от ЕС;
 - в) представлява единствената институция в Съюза от групата на трета държава; или
 - г) представлява част от група на трета държава, чиято обща стойност на активите в Съюза е под 40 милиарда евро.
7. Чрез дерогация от параграф 1 групите, извършващи дейност чрез повече от една институция в Съюза и с обща стойност на активите, по-голяма или равна на 40 милиарда евро към [датата на влизане в сила на настоящата директива], разполагат с междинно предприятие майка от ЕС или в случая по параграф 1а – с две междинни предприятия майки от ЕС към [началната дата на прилагане на директивата плюс четири години].
8. В срок до [началната дата на прилагане на директивата плюс шест години] Комисията, след като се консултира с ЕБО, прави преглед на изискванията, наложени на институциите по силата на настоящия член, и представя доклад на Европейския парламент и на Съвета, при необходимост съпътстван от законодателно предложение. В доклада се разглежда:
- а) дали изискванията в настоящия член са изпълними, необходими и пропорционални и дали други мерки биха били по-целесъобразни;
 - б) дали изискванията, наложени на институциите по силата на настоящия член, следва да бъдат преразгледани, така че да бъдат отразени най-добрите международни практики.

(10) В член 23, параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) репутацията, знанията, уменията и опита, както са посочени в член 91, параграф 1, на член на управителния орган, който ще ръководи дейността на кредитната институция в резултат на предложеното придобиване;“.

(11) Член 47 се изменя, както следва:

а) след параграф 1 се вмъква нов параграф 1а:

„1а. Държавите членки изискват от клоновете на кредитни институции с главно управление в трета държава да съобщават на компетентните органи най-малко веднъж годишно следната информация:

- а) общия размер на активите, които съответстват на дейностите на клона, за които той е лицензиран в тази държава членка;
- б) информация относно ликвидните активи, с които клонът разполага, по-специално наличността на ликвидни активи във валути на държави — членки на Съюза;
- в) собствения капитал на разположение на клона;
- г) реда и условията за защита на депозитите, която клонът осигурява на вложителите;
- д) реда и условията за управление на риска;

- е) реда и условията за управление, включително имената на лицата, които изпълняват основните функции във връзка с дейностите на клона;
 - ж) плановете за възстановяване, обхващащи клона; и
 - д) всяка друга информация, която компетентният орган счита за необходима за извършването на всеобхватен мониторинг на дейностите на клона.
- б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Компетентните органи уведомяват ЕБО за следното:

- а) всички лицензи за клонове, издадени на кредитни институции с главно управление в трета държава, и всички последващи изменения на тези лицензи;
- б) общата сума на активите и пасивите, които могат да бъдат причислени към лицензираните клонове на кредитни институции с главно управление в трета държава, съгласно периодичните отчети; и
- в) наименованието на групата на трета държава, към която принадлежи лицензиран клон.

ЕБО публикува на уебсайта си списък на всички клонове на трети държави, лицензирани да извършват дейност в държавите членки, като посочва държавата членка.“

- в) следният нов параграф се добавя след параграф 2:

„2а. Компетентните органи, упражняващи надзор над клоновете на кредитни институции с главно управление в трета държава, и компетентните органи, отговарящи за институциите, които са част от една и съща група на трета държава, си сътрудничат тясно, за да гарантират, че всички дейности на групата на трета държава в Съюза са обект на всеобхватен надзор, да не допускат заобикаляне на изискванията, приложими към групи на трети държави съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013, и да не допуснат евентуално отрицателно въздействие върху финансовата стабилност на Съюза.

ЕБО улеснява сътрудничеството между компетентните органи за целите на първа алинея, включително когато проверява дали е спазен прагът по член 21б, параграф 3.“

(11а) Добавя се следният нов член 58а:

„Член 58а

Предаване на информация на международни и европейски органи

1. Независимо от разпоредбите на член 53, параграф 1 и член 54, компетентните органи могат, при спазване на условията по параграфи 2—5, да предадат някои видове информация или да я споделят със:
 - а) Международния валутен фонд и Световната банка за целите на оценките за Програмата за оценка на финансовия сектор;
 - б) Банката за международни разплащания за целите на проучването на количественото въздействие;
 - в) Съвета за финансова стабилност за целите на надзорните му функции;
 - г) Европейската комисия;
 - д) Европейския механизъм за стабилност и Европейския инструмент за финансова стабилност; и

- е) органите за реструктуриране и Единния съвет за реструктуриране.
2. Компетентните органи могат да споделят поверителна информация единствено по изричното искане на съответната структура и когато са спазени най-малко следните условия:
- а) искането е надлежно мотивирано с оглед на специфичните задачи, изпълнявани от искащата структура в съответствие с нейния мандат;
 - б) в искането достатъчно точно са указани естеството, обхватът и формата на исканата информация, както и начинът за нейното оповестяване или предаване;
 - в) исканата информация е строго необходима за изпълнението на специфичните задачи на искащата структура и не надхвърля нормативно установените задачи на искащата структура;
 - г) информацията се предава или оповестява единствено на лицата, които са пряко замесени в изпълнението на конкретната задача;
 - д) за лицата, които имат достъп до информацията, се прилагат изискванията за опазване на професионална тайна, като тези изисквания са най-малко равностойни на изискванията по член 53, параграф 1.
3. Когато искането е отправено от някой от субектите, посочени в параграф 1, букви а)–д), компетентните органи могат да предадат само обобщена или анонимизирана информация и могат само да споделят друга информация в служебните помещения на компетентния орган.
4. Когато искането е отправено от някой от органите, посочени в параграф 1, буква е, всяко предаване на информация се извършва посредством сигурни канали за комуникация между компетентния орган и органа, отправил искането.

5. Доколкото оповестяването на информация включва обработката на лични данни, всяко обработване от страна на органа, отправил искането, отговаря на приложимите изисквания на Регламент 2016/679.

(11б) В член 64 параграф 1 се заменя със следното:

„На компетентните органи се предоставят всички надзорни правомощия за намеса в дейността на институциите, финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност, които са им необходими, за да изпълняват функциите си, включително по-специално правото да отнемат лиценз в съответствие с член 18, правомощията, които се изискват в съответствие с член 18, правомощията, които се изискват в съответствие с член 102, правомощията, установени в членове 104 и 105, и правомощията да предприемат мерките, посочени в член 21а“.

(11в) В член 66, параграф 1 се добавя следната буква д):

„д) неподаване на заявление за одобрение в нарушение на член 21а или друго нарушение на изискванията по член 21а.“.

(11г) В член 67, параграф 1 се добавя следната буква р):

„р) институция майка, финансов холдинг майка или финансов холдинг майка със смесена дейност не предприеме някое от необходимите действия за гарантиране на спазването на пруденциалните изисквания, указани в трета, четвърта, шеста или седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013, или наложени по силата на член 104, параграф 1, буква а) или член 105 от настоящата директива на консолидирано или подконсолидирано равнище.“.

(12) В член 75 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Компетентните органи събират информацията, оповестена в съответствие с критериите за оповестяване по член 450, параграф 1, букви ж), з), и) и к) от Регламент (ЕС) № 575/2013, и я използват за сравняване на тенденциите и практиките в областта на възнагражденията. Компетентните органи предоставят тази информация на ЕБО.“

(13) Член 84 се заменя със следното:

„Член 84

Лихвен риск, произтичащ от дейности извън търговския портфейл

1. Компетентните органи гарантират, че институциите са въвели вътрешни системи или използват стандартизирана методика за установяване, оценка, управление и ограничаване на рисковете, произтичащи от потенциални промени в лихвените проценти, които засягат както икономическата стойност на собствения капитал, така и нетния лихвен доход от дейности извън търговския портфейл на институцията.
2. Компетентните органи гарантират, че институциите са въвели системи за оценка и наблюдение на рисковете, произтичащи от потенциални промени в кредитните спредове, които засягат както икономическата стойност на собствения капитал, така и нетния лихвен доход от дейности извън търговския портфейл на институцията.
3. Компетентните органи могат да изискат от дадена институция да използва посочената в параграф 1 стандартизирана методика, когато вътрешните системи, прилагани от тази институция с цел оценка на посочените в параграф 1 рискове, не са задоволителни.
4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за уточняване, за целите на настоящия член, на стандартизираната методика, която институциите могат да използват за оценка на рисковете, посочени в параграф 1.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до [една година след влизането в сила].

В съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 Комисията се оправомощава да приеме регулаторните технически стандарти по първа алинея.

5. ЕБО издава насоки, с които определя:

- а) критериите за оценка на рисковете по параграф 1 от вътрешните системи на институциите;
- б) критериите за установяване, управление и ограничаване на рисковете по параграф 1 от страна на институциите;
- в) критериите за оценка и наблюдение на рисковете по параграф 2 от страна на институциите;
- г) критериите за определяне кои от вътрешните системи, прилагани от институциите за целите на параграф 1, не са задоволителни, както е посочено в параграф 3;

ЕБО издава тези насоки до [една година след влизането в сила].“

(14) В член 85 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Компетентните органи гарантират, че институциите са въвели политики и процедури за оценка и управление на експозициите към операционен риск — в т.ч. на риска във връзка с използвания модел и на рисковете, произтичащи от възлагането на дейности на външен изпълнител, както и за покриване на рядко възникващи събития с голямо въздействие. Институциите определят какво е операционен риск за целите на тези политики и процедури.“

(15) Член 92 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заличава.

б) в параграф 2 уводното изречение се заменя със следното:

„Държавите членки гарантират, че при разработване и прилагане на политиката за общите възнаграждения, в т.ч. заплатите и пенсионните права по преценка на работодателя, за категориите персонал, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия профил на институцията, институциите спазват следните изисквания по начин и до степен, подходяща за техния размер и вътрешна организация и за естеството, мащаба и сложността на тяхната дейност.“.

в) добавя се следният параграф 3:

„3. За целите на параграф 2 категориите персонал, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия профил на институцията, включват най-малко:

а) всички членове на управленския орган и висшето ръководство на институцията;

б) персонал с управленска отговорност за контролните функции на институцията и за звената, извършващи същинската дейност на институцията;

г) членовете на персонала, които през изминалата финансова година са получили значително възнаграждение, при следните условия:

i) възнаграждението на члена на персонала е по-голямо или равно на 500 000 евро и на средното възнаграждение, което получава ръководният орган и висшето ръководство на институцията, посочени в буква а);

ii) членът на персонала упражнява професионалната си дейност в звено, извършващо същинската дейност на институцията, и дейността му е от такова естество, че оказва значително въздействие върху рисковия профил на това звено.“.

(16) Член 94 се изменя, както следва:

а) в параграф 1, буква л) подточка i) се заменя със следното:

„i) акции или равностойни права на собственост, в зависимост от правно-организационната форма на съответната институция; или свързани с акции инструменти или равностойни непарични инструменти, в зависимост от правно-организационната форма на съответната институция;“.

aa) параграф 2 се изменя, както следва:

„ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти по отношение на категориите инструменти, които отговарят на условията по параграф 1, буква л), подточка ii).

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 март 2014 г.

ЕБО разработва проект на регулаторни технически стандарти, в които са указани критериите за определяне на следното за целите на набелязване на персонала, чиято дейност има съществено въздействие върху рисковия профил на институцията, както е посочено в член 92, параграф 3:

- а) управленска отговорност, контролни функции и звена, извършващи същинската дейност на институцията;
- б) звено, извършващо същинската дейност на институцията, и съществено въздействие върху рисковия профил на това звено; и
- в) други категории персонал, които не са посочени изрично в член 92, параграф 3, чиито дейности оказват въздействие върху рисковия профил на институцията по начин, сравнимо съществен с този на посочените във въпросната разпоредба категории персонал.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на [6 месеца след влизането в сила на настоящата директива].

В съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 Комисията се оправомощава да приеме регулаторните технически стандарти по първа алинея.“

б) добавят се следните параграфи:

„3. Чрез дерогация от параграф 1 изискванията съгласно букви л) и м) и буква о), втора алинея не се прилагат най-малкото за:

- а) институция, която не е голяма институция съгласно определението в член 430а, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и стойността на чиито активи средно и на индивидуална основа или, когато е приложимо, на консолидирана основа съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013 е по-малка или равна на 5 милиарда евро през последните четири години преди текущата финансова година;
- б) служител, чието годишно променливо възнаграждение не надвишава 50 000 евро и не представлява повече от една трета от общото му годишно възнаграждение. За целите на настоящата буква държавите членки може да изменят праговете, посочени в нея, за да вземат под внимание особеностите на политиката на възнаграждения на съответния национален пазар и отговорностите и длъжностните характеристики на тези служители.

3а. Дадена държава членка може:

- а) да намали прага, посочен в параграф 3, буква а) за институции, които не са голяма институция съгласно определението в член 430а, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, като вземат под внимание естеството и обхвата на техните дейности, тяхната вътрешна организация или, когато е приложимо, особеностите на групата, към която принадлежат; или
- б) да увеличи прага, посочен в параграф 3, буква а) до максимум 15 милиарда евро, при условие че институцията не е голяма институция съгласно определението в член 430а, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и отговаря на критериите по член 430а, параграф 4, букви б)—д) от Регламент (ЕС) № 575/2013.“

4. До [четири години след влизането в сила на настоящата директива] Комисията, в тясно сътрудничество с ЕБО, извършва преглед и изготвя доклад относно прилагането на параграфи 3 и 3а и предоставя този доклад на Европейския парламент и на Съвета заедно със законодателно предложение, ако е уместно.

5. ЕБО приема насоки за улесняване на изпълнението на параграфи 3 и 3а за осигуряване на последователното им прилагане.“

(17) Член 97 се изменя, както следва:

- а) параграф 1, буква б) се заличава;
- б) следният нов параграф 4а се вмъква след параграф 4:

„4а. Компетентните органи може да приспособят методиките за прилагане на процеса на преглед и оценка, посочен в параграф 1, за да вземат предвид институции със сходен рисков профил, като например сходни бизнес модели или географско местоположение на експозициите. Тези специфични методики може да включват целеви и количествени показатели за риска, позволяват надлежно отчитане на специфичните рискове, на които всяка институция може да бъде изложена, и не засягат специфичния за конкретната институция характер на мерките, наложени съгласно член 104а.

Компетентните органи уведомяват ЕБО, когато използват специфични методики съгласно настоящия параграф. ЕБО следи надзорните практики и издава насоки, за да уточни как следва да се оценяват сходни рискови профили за целите на настоящия параграф и за да гарантира последователно и пропорционално прилагане на методиките, които са съобразени с конкретните институции, в целия Съюз. Тези насоки се приемат в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

(18) Член 98 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква й) се заличава;

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. В прегледа и оценката, извършвани от компетентните органи, се включва експозицията на институциите към лихвения риск, произтичащ от дейности извън търговския портфейл. Компетентните органи упражняват надзорните си правомощия най-малко в следните случаи, освен ако считат, въз основа на прегледа и оценката по настоящия параграф, че управлението от страна на институцията на лихвения риск, произтичащ от дейности извън търговския портфейл, е адекватно и че институцията не е изложена прекомерно на лихвен риск, произтичащ от дейности извън търговския портфейл:

- а) когато икономическата стойност на собствения капитал на институцията, посочена в член 84, параграф 1, спада с повече от 15% от капитала ѝ от първи ред в резултат на внезапна и неочаквана промяна на лихвените проценти, както е предвидено в шестте шокови сценария за надзорни цели за лихвените проценти;
- б) когато институцията изпитва голям спад на нетните приходи от лихви в резултат на внезапна и неочаквана промяна в лихвените проценти, заложен в някой от двата шокови сценария за надзорни цели за лихвените проценти, посочени в член 448, параграф 3, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013;

За целите на настоящия параграф „надзорни правомощия“ означава всяко от следните правомощия:

- а) правомощията, посочени в член 104, параграф 1;
 - б) правомощието за налагане на допускания за моделиране и параметри, различни от набелязаните от ЕБО съгласно член 98, параграф 5а, буква б), които институциите отразяват в своето изчисление на икономическата стойност на собствения капитал съгласно член 84, параграф 1.
- в) вмъква се следният параграф 5а:

„5а. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне, за целите на параграф 5, на:

- а) шестте шокови сценария за надзорни цели, приложими спрямо лихвените проценти за всяка валута;
- б) с оглед на международно договорените пруденциални стандарти — общите за модела допускания и параметри, с изключение на поведенчески допускания, които институциите отразяват в своето изчисление на икономическата стойност на собствения капитал съгласно параграф 5, буква а), които се ограничават до:
 - i) третирането на собствения капитал на институцията;
 - ii) включването, състава и дисконтирането на парични потоци, чувствителни към лихвените проценти, произтичащи от активите, пасивите и задбалансовите позиции на институцията, включително третирането на търговските маржове и други компоненти на спреда;
 - iii) използването на динамични и/или статични балансови модели и произтичащото от това третиране на амортизирани позиции и позиции в падеж.
- в) общите допускания за моделиране и параметри, които институциите отразяват в своите изчисления на нетния лихвен доход и в това какво представлява „голям спад“ за целите на параграф 5;

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до [една година след влизането в сила].

В съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 Комисията се оправомощава да приеме регулаторните технически стандарти по първа алинея.“.

(19) В член 99, параграф 2 буква б) се заличава.

(20) Член 103 се заличава.

(21) Член 104 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. За целите на член 97, член 98, параграфи 4 и 5, член 101, параграф 4, член 102 и прилагането на Регламент (ЕС) № 575/2013 компетентните органи разполагат най-малко със следните правомощия:

- а) да изискват от институциите да притежават допълнителен собствен капитал над изискванията, установени в Регламент (ЕС) № 575/2013, при условията, предвидени в член 104а;
- б) да изискват усъвършенстване на правилата, процесите, механизмите и стратегиите, прилагани в съответствие с членове 73 и 74;
- в) да изискват от институциите да представят план за връщане към спазването на надзорните изисквания съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013 и да определят срок за изпълнението му, включително усъвършенстване на плана по отношение на обхвата и срока;
- г) да изискват от институциите да следват специална политика за провизиране или третиране на активите по отношение на капиталовите изисквания;

- д) да ограничават дейността, операциите или мрежата на институциите или да изискват освобождаване от дейности, които създават прекомерен риск за стабилността на институцията;
 - е) да изискват редуциране на риска, присъщ на дейността, продуктите и системите на институциите, в т.ч. на риска при възложени на външен изпълнител дейности;
 - ж) да изискват от институциите да ограничат променливите възнаграждения като процент от нетните доходи, когато това е несъвместимо с поддържането на стабилна капиталова база;
 - з) да изискват от институциите да използват нетната си печалба за увеличаване на собствения си капитал;
 - и) да налагат ограничение или забрана върху разпределянето на печалбата или плащането на лихва от дадена институция на акционерите, членовете или държателите на инструменти на допълнителния капитал от първи ред, когато тази забрана не представлява случай на неизпълнение от страна на институцията;
 - й) да налагат изисквания за допълнително или по-често предоставяне на информация, в т.ч. относно капиталовата адекватност и ликвидността;
 - к) да налагат специални изисквания за ликвидност, включително ограничения върху падежните несъответствия между активите и пасивите;
 - л) да изискват разкриване на допълнителна информация.
- б) параграф 2 се изменя, както следва:

2. За целите на параграф 1, буква й), компетентните органи могат да налагат на институциите изисквания за допълнително или по-често предоставяне на информация само когато тя не се дублира и допълнителната информация се изисква за целите на членове 97—102. Всяка допълнителна информация, която може да бъде поискана от институциите, се смята за повтаряща се, когато същата или по същество същата информация вече е докладвана по друг начин на компетентния орган. Компетентният орган не изисква от институция да докладва допълнителна информация, когато е получил вече информация в различна форма или на различно ниво на детайлност и тази различна форма или това различно ниво на детайлност не пречат на компетентния орган да извлече информацията със същата степен на качество или надеждност, както на допълнителната информация, която иначе би била докладвана.“;

в) параграф 3 се заличава.

(22) Въмъкват се следните членове 104а, 104б и 104в:

„Член 104а

Допълнително капиталово изискване

1. Компетентните органи налагат допълнителното капиталово изискване по член 104, параграф 1, буква а), когато установят въз основа на прегледите, извършени съгласно членове 97 и 101, че дадена институция се намира в някое от следните положения:
 - а) институцията е изложена на рискове или на техни елементи, които са покрити в недостатъчна степен или не са покрити от капиталовите изисквания на трета, четвърта, пета и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013, както е посочено в параграф 2;
 - б) институцията не удовлетворява изискванията, предвидени в членове 73 и 74 от настоящата директива или в член 393 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и е малко вероятно други надзорни мерки да бъдат достатъчни, за да гарантират възможността за спазване на тези изисквания в подходящ срок;

- в) счита се, че корекциите, посочени в член 98, параграф 4, не позволяват в достатъчна степен на институцията да продаде или хеджира позициите си в кратък срок, без да понесе съществени загуби при обичайни пазарни условия;
- г) оценката, извършена в съответствие с член 101, параграф 4, разкрива, че неспазването на изискванията за прилагане на разрешения подход има вероятност да доведе до неадекватни капиталови изисквания;
- д) институцията нееднократно не успява да установи или поддържа адекватно ниво на допълнителен капитал, за да покрие размера, предвиден в указанията, дадени съгласно член 104б, параграф 3;
- е) други специфични за институцията положения, които според компетентния орган пораждаат сериозна загриженост от гледна точка на надзора.

Компетентните органи налагат допълнителни капиталови изисквания, както е посочено в член 104, параграф 1, буква а, единствено, за да покрият рисковете, свързани с дейностите на отделните институции, включително тези, които отразяват въздействието на някои икономически фактори или промени на пазара върху рисковия профил на отделната институция.

2. За целите на параграф 1, буква а) се счита, че рисковете или техни елементи са покрити в недостатъчна степен или не са покрити от капиталовите изисквания на трета, четвърта, пета и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013, когато размерът, видовете и разпределението на капитала, които компетентният орган счита за адекватни, като взема предвид надзорния преглед на извършената от институциите в съответствие с член 73, параграф 1 оценка, са по-големи от капиталовите изисквания за институцията, установени в трета, четвърта, пета и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013.

За целите на първа алинея компетентните органи правят оценка, като вземат предвид рисковия профил на всяка една институция, на рисковете, на които е изложена, включително:

- а) рисковете или техни елементи, които са изрично изключени от капиталовите изисквания на трета, четвърта, пета и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013; и
- б) рисковете или техни елементи, които има вероятност да бъдат подценени, въпреки че са спазени приложимите изисквания на трета, четвърта, пета и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Доколкото рисковете или техни елементи са предмет на преходни разпоредби или разпоредби за заварено положение в настоящата директива или в Регламент (ЕС) № 575/2013, те не се считат за рискове или техни елементи, които има вероятност да бъдат подценени, въпреки че са спазени приложимите изисквания на трета, четвърта, пета и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013.

За целите на първа алинея допълнителният собствен капитал покрива всички съществени рискове или техни елементи, които не са обхванати или са обхванати в недостатъчна степен от капиталовите изисквания на трета, четвърта, пета и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Лихвен риск, произтичащ от дейности извън търговския портфейл, може да се счита за съществен, най-малко в случаите, посочени в член 98, параграф 5, освен ако компетентните органи считат, въз основа на прегледа и оценката по настоящия параграф, че управлението от страна на институцията на лихвения риск, произтичащ от дейности извън търговския портфейл, е адекватно и че институцията не е изложена прекомерно на лихвен риск, произтичащ от дейности извън търговския портфейл.

3. Компетентните органи определят нивото на допълнителния собствен капитал, изискван по силата на член 104, параграф 1, буква а), като разликата между капитала, считан за адекватен съгласно параграф 2, и капиталовите изисквания на трета, четвърта, пета и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013.
4. Институцията удовлетворява допълнителното капиталово изискване по член 104, параграф 1, буква а) със собствен капитал при спазване на следните условия:
 - а) най-малко три четвърти от допълнителното капиталово изискване се удовлетворяват чрез капитал от първи ред;
 - б) най-малко три четвърти от капитала от първи ред са съставени от базов собствен капитал от първи ред.

Чрез дерогация от първа алинея компетентният орган може да изиска от институцията да изпълни допълнителното капиталово изискване с по-висок процент капитал от първи ред или базов собствен капитал от първи ред, когато е необходимо и предвид специфичното положение на институцията.

Собственият капитал, използван за удовлетворяване на допълнителното капиталово изискване по член 104, параграф 1, буква а), не се използва за удовлетворяване на капиталовите изисквания по член 92, параграф 1, букви а), б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, на комбинираното изискване за буфер по член 128, параграф 6 от настоящата директива, нито на насоките за допълнителния собствен капитал, посочени в член 104б.

Чрез дерогация от трета алинея собственият капитал, използван за удовлетворяване на допълнителното капиталово изискване по член 104, параграф 1, буква а), наложено от компетентните органи с оглед на рисковете от прекомерен ливъридж, които не са обхванати в достатъчна степен от член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, може да се използва за удовлетворяване на комбинираното изискване за буфер по член 128, параграф 6 от настоящата директива.

5. Компетентният орган представя на всяка институция надлежна писмена обосновка за решението да наложи по силата на член 104, параграф 1, буква а) допълнително капиталово изискване, като най-малко опише изчерпателно цялостната оценка на елементите, посочени в параграфи 1—4. Това включва, в предвидения в параграф 1, буква д) случай, конкретно посочване на причините, поради които налагането на капиталови насоки вече не се счита за достатъчно.
6. []

Член 104б

Насоки за допълнителен собствен капитал

1. Съгласно стратегиите и процесите, посочени в член 73, институциите определят своя вътрешен капитал на адекватно ниво на собствения капитал, което е достатъчно, за да покрие всички рискове, на които е изложена институцията, и да гарантира, че:
- а) цикличните икономически колебания не водят до нарушаване на тези изисквания; и
 - б) собственият капитал на институцията може да поеме потенциалните загуби в резултат на кризисните сценарии, включително набелязаните в рамките на надзорния стрес тест, посочен в член 100.
2. Компетентните органи редовно проверяват нивото на вътрешен капитал, определено от всяка институция в съответствие с параграф 1, като част от прегледите и оценките, извършени в съответствие с членове 97 и 101, в т.ч. резултатите от стрес тестовете, посочени в член 100.

В съответствие с тези прегледи компетентните органи определят за всяка институция общото ниво на собствения капитал, което считат за подходящо.

3. Компетентните органи предават на институциите своите надзорни насоки за допълнителния собствен капитал, който включва разликата между общото ниво на собствения капитал, което компетентните органи считат за подходящо, и размера на собствения капитал, изискван по трета, четвърта, пета и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013 и в съответствие с член 104, параграф 1, буква а) и член 128 от настоящата директива, когато разликата е положително число.
4. Насоките на компетентните органи за допълнителния собствен капитал съгласно параграф 3 са специфични за всяка институция. Насоките може да обхващат рисковете, за които се отнасят изискванията за допълнителен собствен капитал, наложени съгласно член 104а, единствено доколкото обхващат аспекти на тези рискове, които не са обхванати от посоченото изискване.
5. Неспазването на насоките, посочени в параграф 3, когато институцията спазва изискванията по трета, четвърта, пета и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013, допълнителното капиталово изискване, посочено в член 104, параграф 1, буква а) и комбинираното изискване за буфер, посочено в член 128, параграф 6, не задейства ограниченията по член 141.

Член 104в

Сътрудничество с органите за реструктуриране

1.
2. Компетентните органи уведомяват съответните органи за реструктуриране за наложеното на дадена институция допълнително капиталово изискване по силата на член 104, параграф 1, буква а), както и насоките за допълнителен собствен капитал, съобщени на институциите в съответствие с член 104б.“.

(23) В член 105 буква г) се заличава.

(24) В член 108 параграф 3 се заличава.

(25) В член 109 параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Компетентните органи изискват от предприятията майки и дъщерните предприятия, обхванати от настоящата директива, да изпълняват задълженията, предвидени в раздел II от настоящата глава, на консолидирана или подконсолидирана основа, да осигуряват последователност и висока степен на интеграция на правилата, процесите и механизмите, изисквани съгласно раздел II от настоящата глава, и да осигуряват всички данни и информация от значение за целите на надзора. По-конкретно те гарантират, че предприятията майки и дъщерните предприятия, които са обхванати от настоящата директива, са въвели тези правила, процеси и механизми в дъщерните си предприятия, които не са обхванати от настоящата директива. Освен това тези правила, процеси и механизми са последователни и добре интегрирани, а въпросните дъщерни предприятия също са в състояние да предоставят всички данни и информация от значение за целите на надзора.

3. Произтичащите от раздел II от настоящата глава задължения за дъщерните предприятия, които сами по себе си не са обхванати от настоящата директива, не се прилагат, ако институцията майка от ЕС може да докаже пред компетентните органи, че прилагането на раздел II е незаконосъобразно съгласно законите на третата държава, в която е установено дъщерното предприятие.“

(25a) В член 109 се добавя следният параграф 4:

4. Изискванията относно възнагражденията, предвидени в членове 92, 94 и 95, не се прилагат на консолидирана основа за следните предприятия:

- а) установени в Съюза дъщерни предприятия, когато те подлежат на специфични изисквания за възнагражденията в съответствие с други инструменти на правото на Съюза;
- б) установени в трета държава дъщерни предприятия, когато те биха подлежали на специфични изисквания за възнагражденията в съответствие с други инструменти на правото на Съюза, ако са установени в него.“

(25б) Член 111 се заменя със следното:

Член 111

Определяне на консолидиращия надзорник

1. Когато предприятие майка е кредитна институция майка в държава членка или кредитна институция майка от ЕС, надзорът на консолидирана основа се упражнява от компетентния орган, който упражнява надзор над това предприятие майка или тази кредитна институция майка от ЕС на индивидуална основа.

Когато предприятие майка е инвестиционен посредник майка в държава членка или инвестиционен посредник майка от ЕС и нито едно от дъщерните му предприятия не е кредитна институция, надзорът на консолидирана основа се упражнява от компетентния орган, който упражнява надзор над това предприятие майка или инвестиционен посредник майка от ЕС на индивидуална основа.

Когато предприятие майка е инвестиционен посредник майка в държава членка или инвестиционен посредник майка от ЕС и най-малко едно от дъщерните му предприятия е кредитна институция, надзорът на консолидирана основа се упражнява от компетентния орган на кредитната институция или, при няколко кредитни институции, на кредитната институция с най-голямо балансово число.

2. Когато предприятието майка на дадена институция е финансов холдинг майка в държава членка, финансов холдинг майка със смесена дейност в държава членка, финансов холдинг от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, надзорът на консолидирана основа се упражнява от компетентния орган, който упражнява надзор над тази институция на индивидуална основа.
3. Когато две или повече институции, лицензирани в Съюза, имат един и същ финансов холдинг майка в държава членка, финансов холдинг майка със смесена дейност в държава членка, финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, надзорът на консолидирана основа се упражнява от:
 - а) компетентния орган на кредитната институция, когато в групата има само една кредитна институция;
 - б) компетентния орган на кредитната институция с най-голямото балансово число, когато в групата има няколко кредитни институции; или
 - в) компетентния орган на инвестиционния посредник с най-голямото балансово число, когато в групата няма кредитна институция.

4. Когато е необходима консолидация съгласно член 18, параграфи 3 или 6 от Регламент (ЕС) № 575/2013, надзор на консолидирана основа се упражнява от компетентния орган на кредитната институция с най-голямо балансово число или, когато в групата няма кредитна институция, от компетентния орган на инвестиционния посредник с най-голямо балансово число.

4а. Чрез дерогация от параграф 1, трета алинея, от параграф 3, буква б) и от параграф 4, когато компетентен орган упражнява надзор на индивидуална основа над повече от една кредитна институция в рамките на дадена група, консолидиращият надзорник е компетентният орган, който упражнява надзор на индивидуална основа над една или повече кредитни институции в рамките на групата, когато сборът на балансовите числа на тези поднадзорни кредитни институции е по-голям от този на кредитните институции, поднадзорни на индивидуална основа, от които и да било друг компетентен орган.

Чрез дерогация от параграф 3, буква в), когато компетентен орган упражнява надзор на индивидуална основа над повече от един инвестиционен посредник в рамките на дадена група, консолидиращият надзорник е компетентният орган, който упражнява надзор на индивидуална основа над един или повече инвестиционни посредници в рамките на групата с общо най-голямо балансово число.

5. В отделни случаи компетентните органи може да отменят с общо съгласие критериите по параграфи 1, 3 и 4 и да определят различен компетентен орган, който да упражнява надзор на консолидирана основа, когато прилагането на въпросните критерии би било неподходящо, предвид засегнатите институции и относителното значение на техните дейности в съответните държави членки или необходимостта да се гарантира последователност на надзора на консолидирано равнище от един и същ компетентен орган. В такива случаи институцията майка от ЕС, финансовият холдинг майка от ЕС, финансовият холдинг майка със смесена дейност от ЕС или институцията с най-голямото балансово число, както е приложимо, има правото да бъде изслушана, преди компетентните органи да вземат решение.

6. Компетентните органи уведомяват Комисията и ЕБО за всяко споразумение, попадащо в приложното поле на параграф 5.“

(26) Член 113 се заменя със следното:

„Член 113

Съвместни решения относно пруденциалните изисквания, отнасящи се до конкретна институция

1. Консолидиращият надзорник и компетентните органи, на които е възложен надзорът на дъщерни предприятия на институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, полагат всички възможни усилия да постигнат съвместно решение:
 - а) относно прилагането на членове 73 и 97 за определяне на адекватността на консолидираното ниво на собствен капитал на групата институции по отношение на финансовото състояние и рисковия профил на тази група, както и на изискуемото ниво на собствен капитал с оглед на прилагането на член 104, параграф 1, буква а) към всеки субект от групата институции и на консолидирана основа;
 - б) относно мерките за третиране на всички важни въпроси и съществени констатации, свързани с надзора върху ликвидността, както и с адекватността на организацията и третирането на рисковете съгласно изискванията на член 86 и във връзка с необходимостта от специфични за конкретната институция изисквания за ликвидност в съответствие с член 105 от настоящата директива;
 - в) относно евентуалните надзорни насоки за допълнителен собствен капитал, определени в съответствие с член 104б, параграф 3.

2. Съвместните решения, посочени в параграф 1, се постигат:
- а) за целите на параграф 1, буква а) — в срок от четири месеца, след като консолидиращият надзорник представи на останалите заинтересовани компетентни органи доклад, съдържащ оценка на риска на групата институции, в съответствие с член 104а;
 - б) за целите на параграф 1, буква б) — в срок от четири месеца, след като консолидиращият надзорник представи доклад, съдържащ оценка на профила на ликвидния риск на групата институции, в съответствие с членове 86 и 105;
 - в) за целите на параграф 1, буква в) — в срок от четири месеца, след като консолидиращият надзорник представи доклад, съдържащ оценка на риска на групата институции, в съответствие с член 104б.

В съвместните решения се отчита надлежно и оценката на риска на дъщерните предприятия, извършена от съответните компетентни органи в съответствие с членове 73, 97, 104а и 104б.

Съвместните решения, посочени в параграф 1, букви а) и б), се оформят в документ, съдържащ пълните мотиви, който консолидиращият надзорник предава на институцията майка от ЕС. В случай на разногласие, по искане на някой от останалите заинтересовани компетентни органи, консолидиращият надзорник се консултира с ЕБО. Консолидиращият надзорник може да се допита до ЕБО и по собствена инициатива.

3. Ако компетентните органи не достигнат до съвместно решение в рамките на сроковете, посочени в параграф 2, решението относно прилагането на членове 73, 86 и 97, член 104, параграф 1, буква а), член 104б и член 105 се взема на консолидирана основа от консолидиращия надзорник след надлежно отчитане на оценката на риска на дъщерните предприятия, извършена от съответните компетентни органи. Ако в края на срока по параграф 2 някой от заинтересованите компетентни органи е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, консолидиращият надзорник отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, и взема своето решение в съответствие с решението на ЕБО. Сроковете по параграф 2 се считат за срокове за помиряване по смисъла на Регламент (ЕС) № 1093/2010. ЕБО взема своето решение в срок от 1 месец. Въпросът не може да бъде отнесен до ЕБО след края на четиримесечния срок или след вземането на съвместно решение.

Решението относно прилагането на членове 73, 86 и 97, член 104, параграф 1, буква а), член 104б и член 105 се взема от съответните компетентни органи, отговарящи за надзора на дъщерните предприятия на институцията майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС или смесен финансов холдинг майка от ЕС, на индивидуална или подконсолидирана основа след надлежно отчитане на становищата и резервите, изразени от консолидиращия надзорник. Ако към края на който е да е срок, посочен в параграф 2, някой от заинтересованите компетентни органи е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, компетентните органи отлагат вземането на решение и изчакват решението, което ЕБО взема в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, и вземат своето решение в съответствие с решението на ЕБО. Сроковете по параграф 2 се считат за срокове за помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема своето решение в срок от 1 месец. Въпросът не може да бъде отнесен до ЕБО след края на четиримесечния срок или след като е постигнато съвместно решение.

Решенията се оформят в документ, съдържащ всички мотиви, и вземат предвид оценката на риска, становищата и резервите на другите компетентни органи, изразени в посочените в параграф 2 срокове. Консолидиращият надзорник предоставя документа на всички заинтересовани компетентни органи и на институцията майка от ЕС.

Когато е проведена консултация с ЕБО, всички компетентни органи вземат предвид неговото експертно мнение и мотивират всяко значително отклонение от него.

4. Съвместните решения съгласно параграф 1 и решенията съгласно параграф 3, взети от компетентните органи при липса на съвместно решение, се признават за окончателни и се прилагат от компетентните органи в съответните държави членки.

Съвместните решения по параграф 1, както и всяко решение, взето при липса на съвместно решение в съответствие с параграф 3, се актуализира ежегодно или, при извънредни обстоятелства, ако компетентен орган, отговарящ за надзора върху дъщерни предприятия на институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, отправи писмено и надлежно обосновано искане към консолидиращия надзорник за актуализиране на решението относно прилагането на член 104, параграф 1, буква а), член 104б и член 105. В последния случай актуализирането може да бъде разгледано на двустранна основа от консолидиращия надзорник и от отправилия искането компетентен орган.

5. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел осигуряването на еднакви условия за провеждането на посочения в настоящия член процес на вземане на съвместни решения във връзка с прилагането на членове 73, 86 и 97, член 104, параграф 1, буква а), член 104б и член 105, така че да бъде улеснено вземането на съвместни решения.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 1 юли 2014 г.

В съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение.“.

(26a) В член 115 се добавя следният нов параграф:

„3. Когато консолидиращият надзорник е различен от компетентния орган в държавата членка, в която е установен финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, одобрен съгласно член 21а, договореностите за координация и сътрудничество, посочени в параграф 1, се сключват и с компетентния орган на държавата членка, в която е установено предприятието майка.“

(27) Член 116 се изменя, както следва:

а) следният нов параграф 1а се вмъква след параграф 1:

„1а. За улесняване на изпълнението на задачите, посочени в член 112, параграф 1, член 114, параграф 1 и член 115, параграф 1 консолидиращият надзорник създава колегии от надзорни органи също в случаите, когато всички трансгранични дъщерни дружества на институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС са с главно управление в трети държави, при условие че надзорните органи на третите държави са длъжни да спазват изисквания за поверителност, които са равностойни на изискванията по глава първа, раздел II от настоящата директива и, когато е приложимо, по член 76 и член 81 от Директива 2014/65/ЕС.“;

б) към параграф 6 се добавя следната нова алинея:

„Компетентният орган в държавата членка, в която е установен финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, одобрен съгласно член 21а, може да участва в съответната колегия от надзорни органи“.

(28) В член 119 параграф 1 се заменя със следното:

„1. При спазване на член 21а, държавите членки приемат всички необходими мерки за включване на финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност в консолидиращия надзор.“

(29) В член 120 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Когато по силата на настоящата директива и на Директива 2009/138/ЕО спрямо финансов холдинг със смесена дейност се прилагат равностойни разпоредби, по-специално по отношение на надзора, основан на преценения риск, консолидиращият надзорник може по споразумение с надзорния орган за групата в застрахователния сектор да прилага спрямо този финансов холдинг със смесена дейност само разпоредбите на директивата, отнасящи се до най-същественния финансов сектор, както е определен в член 3, параграф 2 от Директива 2002/87/ЕО“.

(29а) В член 125, параграф 1 се добавя следната нова алинея:

„Когато съгласно член 111 консолидиращият надзорник на група с финансов холдинг майка със смесена дейност е различен от координатора, определен в съответствие с член 10 от Директива 2002/87/ЕО, двата органа си сътрудничат с цел прилагане на настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013 на консолидирана основа. За да се улесни и утвърди ефективно сътрудничество, консолидиращият надзорник и координаторът въвеждат писмени правила за координация и сътрудничество.“.

(29б) В член 128 параграф 2 се заменя със следното:

„2. „специфичен за институцията антицикличен капиталов буфер“ е собственият капитал, който институцията трябва да поддържа съгласно член 130;“

29в) Членове 129 и 130 се заменят със следното:

Изискване за поддържане на предпазен капиталов буфер

1. В допълнение към базовия собствен капитал от първи ред, поддържан за покриване на капиталовото изискване, наложено в член 92, параграф 1, букви а)–в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, държавите членки изискват от институциите да поддържат предпазен капиталов буфер за базовия собствен капитал от първи ред, равняващ се на 2,5% от размера на тяхната обща рискова експозиция на индивидуална и консолидирана основа, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от посочения регламент и приложим в съответствие с част първа, дял II от същия регламент.
2. Чрез дерогация от параграф 1 държава членка може да освободи малките и средните инвестиционни посредници от предвиденото в посочения параграф изискване, ако такова освобождаване не застрашава стабилността на финансовата система на тази държава членка.

Решението за прилагане на такова освобождаване трябва да е изцяло мотивирано, да включва обяснение защо освобождаването не застрашава стабилността на финансовата система на държавата членка и да съдържа точно определение на малките и средните инвестиционни посредници, които се освобождават от изискванията.

Държавата членка, която реши да прилага такова освобождаване, уведомява ЕССР. ЕССР препраща уведомлението на Комисията, на ЕБО и съответно на компетентните и определените органи на засегнатите държави членки.

3. За целите на параграф 2 държавата членка определя органа, отговарящ за прилагането на настоящия член. Посоченият орган е компетентният орган или определеният орган.

4. За целите на параграф 2 инвестиционните посредници се категоризират като малки и средни в съответствие с Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 г. относно дефиницията на микропредприятията, малките и средните предприятия (1).
5. Институциите не използват за покриване на изискванията, наложени по член 104а, и на евентуалните насоки, наложени по член 104б, базовия собствен капитал от първи ред, поддържан за покриване на изискването по параграф 1 от настоящия член.
6. Когато дадена институция не изпълнява изцяло изискването по параграф 1 от настоящия член, тя подлежи на ограничения по отношение на разпределенията, предвидени в член 141, параграфи 2 и 3.

Член 130

Изискване за поддържане на специфичен за институцията антицикличен капиталов буфер

1. Държавите членки изискват от институциите да поддържат специфичен за всяка институция антицикличен капиталов буфер, равняващ се на размера на тяхната обща рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, умножен по среднопретеглената стойност на нивата на антицикличния буфер, които се изчисляват съгласно член 140 от настоящата директива на индивидуална и консолидирана основа, приложим в съответствие с част първа, дял II на посочения регламент.
2. Чрез дерогация от параграф 1 държава членка може да освободи малките и средните инвестиционни посредници от предвиденото в посочения параграф изискване, ако такова освобождаване не застрашава стабилността на финансовата система на тази държава членка.

Решението за прилагане на такова освобождаване трябва да е изцяло мотивирано, да включва обяснение защо освобождаването не застрашава стабилността на финансовата система на държавата членка и да съдържа точно определение на малките и средните инвестиционни посредници, които се освобождават от изискванията.

Държавата членка, която реши да прилага такова освобождаване, уведомява ЕССР. ЕССР незабавно препраща уведомленията на Комисията, на ЕБО и на компетентните и определените органи на засегнатите държави членки.

3. За целите на параграф 2 държавата членка определя органа, отговарящ за прилагането на настоящия член. Посоченият орган е компетентният орган или определеният орган.
4. За целите на параграф 2 инвестиционните посредници се категоризират като малки и средни в съответствие с Препоръка 2003/361/ЕО.
5. Институциите изпълняват изискването по параграф 1 с базов собствен капитал от първи ред, който е допълнителен спрямо базовия собствен капитал от първи ред, поддържан за покриване на капиталовото изискване, предвидено в член 92, параграф 1, букви а)–в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, на изискването за поддържане на предпазен капиталов буфер по член 129 от настоящата директива и на всички изисквания, наложени по член 104 от настоящата директива.
6. Когато дадена институция не изпълнява изцяло изискването по параграф 1 от настоящия член, тя подлежи на ограничения по отношение на разпределенията, предвидени в член 141, параграфи 2 и 3.“

(30) Член 131 се заменя със следното:

„Член 131

Глобални и други системно значими институции

1. Държавите членки определят органа, който отговаря за идентифицирането, на консолидирана основа, на глобалните системно значими институции (Г-СЗИ) и, на индивидуална, подконсолидирана или консолидирана основа — според случая, на другите системно значими институции (Д-СЗИ), които са лицензирани в тяхната юрисдикция. Посоченият орган е компетентният орган или определеният орган. Държавите членки могат да определят повече от един орган.

Г-СЗИ е една от следните:

- а) група, ръководена от институция майка от ЕС, или финансов холдинг майка от ЕС, или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС; или
- б) институция, която не е дъщерно предприятие на институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС.

Д-СЗИ могат да бъдат институция или група, ръководена от институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, институция майка в държава членка, финансов холдинг майка в държава членка или финансов холдинг майка със смесена дейност в държава членка.

2. Методиката за идентифициране на Г-СЗИ се основава на следните категории:

- а) размер на групата;
- б) взаимосвързаност на групата с финансовата система;
- в) заменяемост на услугите или на финансовата инфраструктура, предоставяни от групата;

- г) сложност на групата;
- д) трансгранична дейност на групата, в т.ч. трансгранична дейност между държави членки и между държава членка и трета държава.

Всяка категория получава еднаква тежест и се състои от количествени показатели.

Чрез тази методика се получава цялостен рейтинг за всеки оценен субект, посочен в параграф 1, което дава възможност всяка Г-СЗИ да бъде идентифицирана и разпределена в дадена подкатегория, както са описани в параграф 9.

2а. Допълнителната методика за идентифициране на Г-СЗИ се основава на следните категории:

- а) категориите, посочени в параграф 2, букви а)–г);
- б) трансграничната дейност на групата, с изключение на дейностите на групата в участващите държави членки, съгласно определението в член 4 от Регламент (ЕС) № 806/2014.

Всяка категория получава еднаква тежест и се състои от количествени показатели. За категориите, посочени в буква а), показателите са същите, както съответните показатели, определени съгласно параграф 2.

Чрез допълнителната методика за идентифициране се получава допълнителен общ рейтинг за всеки оценен субект, както е посочено в параграф 1, въз основа на който компетентните или определените органи могат да предприемат една от мерките, посочени в параграф 10, буква в).

3. Д-СЗИ се идентифицират в съответствие с параграф 1. Системното значение се оценява на основата на най-малкото един от следните критерии:

- а) размер;
- б) значимост за икономиката на Съюза или на съответната държава членка;
- в) значимост на трансграничните дейности;
- г) взаимосвързаност на институцията или групата с финансовата система.

ЕБО, като се консултира с ЕССР, публикува до 1 януари 2015 г. насоки за критериите за определяне на условията за прилагането на настоящия параграф във връзка с оценяването на Д-СЗИ. Тези насоки са съобразени с международните рамки за системно значими институции в отделните държави, както и с особеностите на Съюза и националните особености.

- 4. Всяка Г-СЗИ, на консолидирана основа, поддържа буфер за Г-СЗИ, съответстващ на подкатегорията, в която попада съответната Г-СЗИ. Този буфер се състои от и е допълващ спрямо базовия собствен капитал от първи ред.
- 5. Компетентният орган или определеният орган може да изисква от всяка Д-СЗИ, на консолидирана, подконсолидирана или индивидуална основа, както е приложимо, да поддържа буфер за Д-СЗИ в размер до 3% от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, като се спазват критериите за идентифициране на Д-СЗИ. Този буфер се състои от базовия собствен капитал от първи ред.
- 5а. При одобрение от Комисията, както е посочено по-долу, компетентният орган или определеният орган може да изисква от всяка Д-СЗИ, на консолидирана, подконсолидирана или индивидуална основа, както е приложимо, да поддържа буфер за Д-СЗИ, по-висок от 3% от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Този буфер се състои от базовия собствен капитал от първи ред.

В рамките на един месец след получаването на уведомлението по параграф 7, ЕССР представя на Комисията становище относно целесъобразността на буфера за Д-СЗИ. ЕБО може също да предостави на Комисията становището си относно буфера в съответствие с член 34, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

В рамките на два месеца от получаване на становището на ЕССР, като взема предвид оценката на ЕССР и на ЕБО, където е приложимо, и ако прецени, че буферът за Д-СЗИ не води до отрицателни последици за цялата или за части от финансовата система на други държави членки или на Съюза като цяло, като създава пречка за гладкото функциониране на вътрешния пазар, Комисията приема акт за изпълнение, с който на компетентния орган или определения орган се дава разрешение да приеме предлаганата мярка.

6. Когато поставя изискването за поддържане на буфер за Д-СЗИ, компетентният орган или определеният орган спазва следното:
 - а) буферът за Д-СЗИ не трябва да води до несъразмерни отрицателни последици за цялата или за части от финансовата система на други държави членки или на Съюза като цяло, като създава пречка за функционирането на вътрешния пазар;
 - б) буферът за Д-СЗИ трябва да се преразглежда от компетентния орган или определения орган поне веднъж годишно.

7. Преди първоначалното или последващото определяне на буфер за Д-СЗИ компетентният орган или определеният орган уведомява ЕССР един месец преди публикуването на решението по параграф 5 и уведомява ЕССР три месеца преди публикуването на решението на компетентния орган или определения орган по параграф 5а. ЕССР незабавно препраща уведомленията на Комисията, на ЕБО и на компетентните и определените органи на държавите членки. Това уведомление съдържа подробно описание на:

- а) обосновката на вероятността буферът за Д-СЗИ да бъде ефективно и пропорционално средство за намаляване на риска;
 - б) оценка на вероятното положително или отрицателно въздействие на буфера за Д-СЗИ върху вътрешния пазар, направена въз основа на информацията, с която разполага държавата членка;
 - в) нивото на буфера за Д-СЗИ, което държавата членка реши да определи.
8. Без да се засягат член 133 и параграф 5 от настоящия член, когато Д-СЗИ е дъщерно дружество на Г-СЗИ или на Д-СЗИ, която е или институция, или група, ръководена от институция майка от ЕС, и подлежи на изискване за буфер за Д-СЗИ на консолидирана основа, приложимият на индивидуална или подконсолидирана основа буфер за Д-СЗИ не надвишава по-ниската стойност от:
- а) сумата на по-високото от нивото на буфера за Г-СЗИ или Д-СЗИ, приложимо за групата на консолидирана основа, и 1% от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013; и
 - б) 3% от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, или нивото, което Комисията е дала разрешение да се прилага за групата на консолидирана основа в съответствие с параграф 5а.

9. Подкатегиорите на Г-СЗИ са най-малко пет. Най-ниската граница и границите между съответните подкатегиории се определят от рейтингите, определени по методиката за идентифициране, посочена в параграф 2. Рейтингите, определящи границата между съседни подкатегиории, са ясно определени и се подчиняват на принципа за постоянно линейно увеличение на системната значимост, като за всяка подкатегиория се получава линейно увеличение на изискването за допълнителен базов собствен капитал от първи ред, с изключение на най-високата подкатегиория. За целите на настоящия параграф системната значимост е очакваното влияние от въздействието на Г-СЗИ върху глобалния финансов пазар. На най-ниската подкатегиория се определя буфер за Г-СЗИ в размер на 1% от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, а буферът за всяка подкатегиория се увеличава със стъпка от минимум 0,5% от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
10. Без да се засягат параграфи 1 и 9 и като се използват посочените в параграф 9 подкатегиории и рейтинги, определящи границата, компетентният орган или определеният орган може, като разумно упражнява надзорните си правомощия:
- а) да премести Г-СЗИ от по-ниска в по-висока подкатегиория;
 - б) да разпредели субект, посочен в параграф 1, с общ рейтинг, както е посочено в параграф 2, който е по-нисък от най-високия резултат за най-ниската подкатегиория, в същата или в по-висока подкатегиория, като го определи за Г-СЗИ.

в) като се вземе предвид единният механизъм за реструктуриране, въз основа на допълнителния общ рейтинг, посочен в параграф 2а:

i) да премести Г-СЗИ от по-висока в по-ниска подкатегория, или

ii) да определи буфер за Г-СЗИ, по-нисък от 1% от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, при условие че допълнителният общ рейтинг е по-нисък от най-високия резултат за най-ниската подкатегория.

11. [] .

12. Компетентният орган или определеният орган съобщава наименованията на Г-СЗИ и Д-СЗИ и съответните подкатегории, в които е разпределена всяка Г-СЗИ, на ЕССР.

Уведомлението включва всички причини за упражняването или неупражняването на надзорните правомощия в съответствие с параграф 10, букви а), б) и в). ЕССР незабавно препраща уведомленията на Комисията и на ЕБО, като огласява публично наименованията, които се съдържат в уведомленията. Компетентните органи или определените органи огласяват публично подкатегорията, в която е разпределена всяка Г-СЗИ.

Компетентният орган или определеният орган прави ежегодно преглед на идентификацията на Г-СЗИ и Д-СЗИ и на разпределението на Г-СЗИ в съответните подкатегории, като уведомява за резултата съответната системно значима институция и ЕССР, който от своя страна незабавно препраща резултатите на Комисията и на ЕБО. Компетентният орган или определеният орган огласява публично актуализирания списък на идентифицираните системно значими институции и подкатегорията, в която е разпределена всяка идентифицирана Г-СЗИ.

13. Системно значимите институции не използват базовия собствен капитал от първи ред, поддържан за покриване на изискванията по параграфи 4 и 5, за покриване на изисквания, наложени по член 92, параграф 1, букви а)–в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и членове 104а, 129, 130, 133 и 134 от настоящата директива, нито за изпълнение на насоки, наложени по член 104б от настоящата директива.
14. Когато дадена група, на консолидирана основа, подлежи на изискването за буфер за Г-СЗИ и буфер за Д-СЗИ, се прилага по-високият буфер.
15. Когато дадена институция подлежи на изискването за буфер за системен риск, определено в съответствие с член 133, буферът за системен риск е кумулативен към буфера за Д-СЗИ или Г-СЗИ, приложен съгласно настоящия член.

Когато сборът от нивото на буфера за системен риск, изчислено за целите на член 133, параграфи 12, 13 или 14 от настоящата директива, и нивото на буфера за Д-СЗИ или Г-СЗИ, приложимо спрямо същата институция, е по-високо от 5%, се прилага процедурата по параграф 5а.

16. []
17. Когато дадена институция е част от група или подгрупа, към която принадлежи Г-СЗИ или Д-СЗИ, това в никакъв случай не означава, че тази институция подлежи, на индивидуална основа, на комбинирано изискване за буфер, което е по-малко от сбора на предпазния капиталов буфер, антицикличния капиталов буфер и сбора от буфера за Д-СЗИ и буфера за системен риск, които са приложими към нея на индивидуална основа.

18. ЕБО разработва проекти за регулаторни технически стандарти, с които за целите на настоящия член се конкретизират методики, в съответствие с които компетентният орган или определеният орган идентифицира като Г-СЗИ институция или група, ръководена от институция майка от ЕС или финансов холдинг майка от ЕС, или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, и уточнява методиката за определянето на подкатегиите и разпределението на Г-СЗИ по подкатегории въз основа на системната им значимост, като се вземат предвид договорените международни стандарти. ЕБО представя на Комисията тези проекти за регулаторни технически стандарти до 30 юни 2014 г.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа и втора алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

(30а) Членове 133 и 134 се заменят със следното:

„Член 133

Изискване за поддържане на буфер за системен риск

1. Всяка държава членка може да въведе буфер за системен риск, съставен от базов собствен капитал от първи ред, за финансовия сектор или една или повече сфери на този сектор за всички или за група експозиции, както е посочено в параграф 8, с цел предотвратяване и намаляване на системните или макропруденциалните рискове, които не попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 575/2013 и на член 131 от настоящата директива, в смисъл на риск от смущения във финансовата система, които са в състояние да предизвикат тежки отрицателни последици за нея и за реалната икономика в дадена държава членка.

1а. Институцията изчислява буфера за системен риск („BSR“) по следния начин:

$$B_{SR} = r^T \cdot E^T + \sum_i r^i \cdot E^i$$

където:

i = индекса, указващ подгрупата експозиции, както са определени в параграф 8;

r^T = нивото на буфера, приложимо за размера на общата рискова експозиция на институцията;

E^T = размера на общата рискова експозиция на институцията, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

r^i = нивото на буфера, приложимо за размера на рисковата експозиция на подгрупата експозиции i , както е посочено в параграф 8;

E^i = размера на рисковата експозиция на институцията за подгрупата експозиции i , изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

2. За целите на параграф 1 държавата членка определя органа, отговарящ за определянето на буфера за системен риск и за идентифицирането на експозициите и подгрупите институции, за които той се прилага. Посоченият орган е или компетентният орган или определеният орган.
3. За целите на параграф 1 съответният компетентен орган или определен орган, според случая, може да изисква от институциите да поддържат освен базовия собствен капитал от първи ред, поддържан за покриване на капиталовото изискване, наложено с член 92, параграф 1, букви а)—в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, и буфер за системен риск от базовия собствен капитал от първи ред, изчислен в съответствие с параграф 1а, на индивидуална, консолидирана или подконсолидирана основа, както е приложимо в съответствие с част първа, дял II от посочения регламент. 4.

Институциите не използват базовия собствен капитал от първи ред, поддържан за покриване на изискванията по параграф 3, за покриване на изисквания по член 92, параграф 1, букви а)—в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и членове 104а, 129, 130 и 131 от настоящата директива, нито за изпълнение на насоки, наложени по член 104б от настоящата директива.

5.
6. Когато дадена институция е част от група или подгрупа, към която принадлежи Г-СЗИ или Д-СЗИ, това в никакъв случай не означава, че тази институция подлежи, на индивидуална основа, на комбинирано изискване за буфер, което е по-малко от сбора на предпазния капиталов буфер, антицикличния капиталов буфер, буфера за Д-СЗИ и буфера за системен риск, които са приложими към нея на индивидуална основа.
7.
8. Буферът за системен риск може да се прилага за:
 - а) всички експозиции в държавата членка, която определя този буфер;

- б) изброените по-долу секторни експозиции в държавата членка, която определя този буфер:
- і) всички експозиции на дребно към физически лица, обезпечени с жилищни имоти;
 - іі) всички експозиции към юридически лица, обезпечени с ипотека върху търговски недвижими имоти;
 - ііі) всички експозиции към юридически лица, с изключение на посочените в подточка іі);
 - ііv) всички експозиции към физически лица, с изключение на посочените в подточка і).
- в) всички експозиции в други държави членки при условията на параграфи 14 и 17;
- г) секторните експозиции, посочени в буква б), в други държави членки единствено, за да се даде възможност за признаване на ниво на буфер, определено в друга държава членка в съответствие с член 134;
- д) експозиции в трети държави;
- е) подсекторите на независимо коя категория експозиции, посочена в буква б) от настоящия параграф.

8а. ЕБО, след като се консултира с ЕССР, публикува до [30 юни 2020 г.] насоки относно подходящите подсектори на експозициите, към които компетентният орган или определеният орган може да прилага буфер за системен риск съгласно параграф 8, буква е).

9. Буфер за системен риск се прилага към всички експозиции или подгрупи експозиции, посочени в параграф 8, на всички институции или на една или повече подгрупи на онези институции, за които съгласно настоящата директива са компетентни органите на съответната държава членка, и се определя постепенно или чрез градация на отделните стъпки от 0,5 процентни пункта. За различните подгрупи институции и експозиции могат да бъдат въведени различни изисквания.

10. Когато поставя изискването за поддържане на буфер за системен риск, компетентният орган или определеният орган спазва следното:
- а) буферът за системен риск не трябва да води до несъразмерни отрицателни последици за цялата или за части от финансовата система на други държави членки или на Съюза като цяло, като създава пречка за функционирането на вътрешния пазар;
 - б) буферът за системен риск трябва да се преразглежда от компетентния орган или определения орган поне веднъж на всеки две години.
 - в) буферът за системен риск не преодолява рисковете, които попадат в обхвата на рамката по член 131.
11. Компетентният орган или определеният орган, според случая, уведомява ЕССР един месец преди публикуването на решението, посочено в параграф 15. ЕССР незабавно препраща уведомленията на Комисията, на ЕБО и на компетентните и определените органи на засегнатите държави членки. Когато нивото на буфера за системен риск се прилага за експозиции в трети държави, компетентният орган или определеният орган, според случая, уведомява също ЕССР, а ЕССР препраща уведомлението на надзорните органи на тези трети държави. Уведомлението съдържа подробно описание на:
- а) системния или макропруденциалния риск в държавата членка;
 - б) причините, поради които свързаното със системните и макропруденциалните рискове измерение застрашава стабилността на финансовата система на национално равнище, с което се обосновава нивото на буфера за системен риск;
 - в) обосновката на вероятността буферът за системен риск да бъде ефективно и съразмерно средство за намаляване на риска;

- г) оценка на вероятното положително или отрицателно въздействие на буфера за системен риск върху вътрешния пазар, направена въз основа на информацията, с която разполага държавата членка;
- д) основанията, поради които се смята, че съществуващата мярка по член 130 няма да бъде достатъчна за преодоляване на идентифицирания макропруденциален или системен риск, като се има предвид относителната ефективност на тази мярка;
- е) нивото или нивата на буфера за системен риск, които компетентният или определеният орган, според случая, желаят да изискат, експозициите, за които се прилага това ниво или нива, и институциите, които подлежат на изискването за поддържане на съответното ниво или нива;
- ж) когато нивото на буфера за системен риск се прилага за всички експозиции, основанията, поради които органът счита, че буферът за системен риск не дублира функциите на буфера за Д-СЗИ, предвиден в член 131 от настоящата директива.

12. Когато при първоначалното или последващото определяне на нивото или нивата на буфера за системен риск за която и да е от категориите експозиции, изброени в параграф 8 и подлежащи на изискването за буфер за системен риск, не се налага комбинирано ниво на буфера за системен риск, по-високо от 3% за която и да е от тези експозиции, компетентният орган или определеният орган, според случая, следва процедурата по параграф 11 и уведомява ЕССР един месец преди публикуването на решението по параграф 15.

За целите на настоящия параграф признаването на ниво на буфер за системен риск, определено от друга държава членка в съответствие с член 134, не се причислява към прага от 3%.

13. Когато при първоначалното или последващото определяне на нивото или нивата на буфера за системен риск за която и да е от категориите експозиции, изброени в параграф 8 и подлежащи на изискването за буфер за системен риск, се налага комбинирано ниво на буфер за системен риск в размер между 3% и 5% за която и да е от тези експозиции, компетентният орган или определеният орган на държавата членка, която определя този буфер, иска становището на Комисията. Комисията дава становище в срок от един месец след получаване на искането. При отрицателно становище на Комисията компетентният орган или определеният орган на държавата членка според случая, който определя този буфер, се съобразява със становището или излага мотивите за несъобразяване с него. Когато институция, за която се прилагат едно или няколко нива на буфер за системен риск, е дъщерно дружество на дружество майка, установено в друга държава членка, компетентният орган или определеният орган уведомява органите на тази държава членка, Комисията и ЕССР.

В срок от един месец от получаване на уведомлението Комисията и ЕССР издават препоръка относно мерките, които да бъдат предприети в съответствие с настоящия параграф.

При разногласие между органите на дъщерното дружество и дружеството майка относно нивото или нивата на буфера за системен риск, приложими за тази институция, и в случай на отрицателно становище и на Комисията, и на ЕССР, компетентният орган или определеният орган, според случая, може да отнесе въпроса до ЕБО и да поиска съдействието му в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. Решението за определяне на нивото или нивата на буфера за системен риск за тези експозиции се преустановява, докато ЕБО вземе решение.

Когато решението за определяне на едно или повече нива на буфера за системен риск предполага понижение или запазване на нивото или нивата на буфера, определени на по-ранен етап, компетентният орган или определеният орган, според случая, спазва единствено процедурите по параграф 11.

14. Когато при първоначалното или последващото определяне на нивото или нивата на буфера за системен риск за която и да е от категориите експозиции, изброени в параграф 8, се налага комбинирано ниво на буфер за системен риск в размер на повече от 5% за която и да е от тези експозиции, компетентният орган или определеният орган, според случая, иска разрешение от Комисията преди да приложи буфера за системен риск. В рамките на един месец след получаването на уведомлението по параграф 11 ЕССР предоставя на Комисията становище относно целесъобразността на нивото или нивата на буфера за системен риск. ЕБО може също да предостави на Комисията становището си относно това ниво или нива на буфера в съответствие с член 34, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

В рамките на два месеца от получаване на становището на ЕССР, като взема предвид оценката на ЕССР и ЕБО, ако е приложимо, и ако прецени, че това ниво или нива на буфера за системен риск не водят до несъразмерни отрицателни последици за цялата или за части от финансовата система на други държави членки или на Съюза като цяло, като създават пречка за гладкото функциониране на вътрешния пазар, Комисията приема акт за изпълнение, с който на компетентния или определения орган, според случая, се дава разрешение да приеме предлаганата мярка.

Когато решението за определяне на ниво на буфера за системен риск предполага понижение или запазване на нивото на буфера, определено на по-ранен етап, компетентният орган или определеният орган, според случая, спазва единствено процедурите по параграф 11.

15. Всеки компетентен орган или определен орган, според случая, оповестява първоначалното или последващото определяне на едно или повече нива на буфера за системен риск, като ги публикува на съответния уебсайт. Оповестяването включва най-малко следните данни:

- а) нивото или нивата на буфера за системен риск;
- б) институциите, за които се прилага буферът за системен риск;
- б1) експозициите, за които се прилага нивото или нивата на буфера за системен риск;
- в) основанията за първоначалното или последващото установяване на нивото или нивата на буфера за системен риск;
- г) датата, от която институциите трябва да прилагат първоначалното или последващото установяване на буфера за системен риск; и
- д) наименованията на държавите, когато експозициите в тези държави са включени в прилагането на буфер за системен риск.

Когато публикуването, посочено в буква в), би могло да застраши стабилността на финансовата система, данните по буква в) не се включват в оповестяването.

16. Когато дадена институция не изпълнява изцяло изискването по параграф 1 от настоящия член, тя подлежи на ограничения по отношение на разпределенията, предвидени в член 141, параграфи 2 и 3.

Когато прилагането на тези ограничения по отношение на разпределенията води до незадоволително подобрение на базовия собствен капитал от първи ред на институцията в контекста на съответния системен риск, компетентните органи могат да вземат допълнителни мерки в съответствие с член 64.

17. Когато компетентният орган или определеният орган, според случая, реши да определи буфер на основата на експозициите в други държави членки, буферът се определя по един и същ начин за всички експозиции в рамките на Съюза, освен ако буферът е определен така, че да признава нивото на буфера за системен риск, определено от друга държава членка в съответствие с член 134.

Член 134

Признаване на нивото на буфера за системен риск

1. Други държави членки могат да признаят нивото на буфера за системен риск, определено в съответствие с член 133, и могат да прилагат това ниво на буфера спрямо вътрешно лицензирани институции за експозициите в държавата членка, определила това ниво на буфера.
 2. Когато държавите членки признават ниво на буфера за системен риск за вътрешно лицензирани институции, те уведомяват ЕССР. ЕССР незабавно препраща уведомленията на Комисията, на ЕБО и на държавата членка, определила това ниво на буфера за системен риск.
 3. Когато решава дали да признае нивото на буфер за системен риск, държавата членка взема предвид информацията, предоставена от държавата членка, определила нивото на буфера в съответствие с член 133, параграф 11, 12 или 13.
- 3а. Когато държавите членки признават ниво на буфера за системен риск за вътрешно лицензирани институции, този буфер за системен риск може да бъде кумулативен към буфера за системен риск, прилаган съгласно член 133, при условие че буферите преодоляват различни рискове. Когато буферите преодоляват едни и същи рискове, се прилага само по-високият буфер.

4. Държавата членка, определила нивото на буфера за системен риск в съответствие с член 133, може да поиска от ЕССР да отправи препоръка по член 16 от Регламент (ЕС) № 1092/2010 към една или повече държави членки, които може да признаят нивото на буфера за системен риск.“

(30б) Член 136 се заменя със следното:

„Член 136

Определяне на нивата на антицикличния буфер

1. Всяка държава членка определя публичен орган или ведомство („определеният орган“), отговорен за определянето на нивото на антицикличния буфер за тази държава членка.
2. Всеки определен орган изчислява за всяко тримесечие индикатор за буфера, който да служи като референтен индикатор и да го насочва в преценката му при определяне на нивото на антицикличния буфер в съответствие с параграф 3. Индикаторът за буфера представлява съдържателно отражение на кредитния цикъл и рисковете, породени от прекомерен кредитен растеж в държавата членка, и надлежно отчита особеностите на националната икономика. Той се базира на отклонението на съотношението на кредитите към БВП от дългосрочния им тренд, като наред с другото се взема предвид:
 - а) показателят за растежа на нивата на кредитиране в рамките на тази юрисдикция, и по-специално показателят, отразяващ промените в съотношението между предоставените в съответната държава членка кредити и нейния БВП;
 - б) всяка актуална насока, подкрепяна от ЕССР съгласно член 135, параграф 1, буква б).

3. Всеки определен орган оценява на тримесечна основа целесъобразността на нивото на антицикличния буфер за своята държава членка и при необходимост определя или коригира нивото на буфера. В този процес органът отчита:
- а) индикатора за буфера, изчислен в съответствие с параграф 2;
 - б) всяка актуална насока, подкрепяна от ЕССР съгласно член 135, параграф 1, букви а), в) и г), и всякакви препоръки, дадени от ЕССР за определянето на нивото на буфера;
 - в) други променливи, които определеният орган е преценил за подходящи за преодоляване на цикличния системен риск.
4. Нивото на антицикличния буфер, изразено като процент от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, на институциите, които имат кредитни експозиции в тази държава членка, е между 0% и 2,5%, калибрирано на интервали от 0,25 процентни пункта или кратни на 0,25 процентни пункта. Ако е обосновано въз основа на съображенията, посочени в параграф 3, определеният орган може да установи за антицикличния буфер ниво над 2,5% от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, за посочената в член 140, параграф 2 от настоящата директива цел.

5. Когато определеният орган установи за първи път нивото на антицикличния буфер над нулата или когато след това определеният орган увеличи моментното ниво на антицикличния буфер, той посочва също така и датата, от която институциите трябва да прилагат този увеличен буфер при изчисляването на специфичния за тяхната институция антицикличен капиталов буфер. Тази дата не може да бъде по-късно от 12 месеца след датата, на която е оповестен увеличеният буфер съгласно параграф 7. Ако датата е преди изтичането на 12-месечния срок след оповестяването на увеличения буфер, този по-кратък срок за прилагане се оправдава въз основа на извънредни обстоятелства.
6. Ако определеният орган намалява съществуващото ниво на антицикличния буфер, независимо от това дали нивото е сведено до нула или не, този орган определя и примерен период, през който не се очаква повишаване на буфера. Този примерен период обаче не е обвързващ за определения орган.
7. Всеки определен орган оповестява на уебсайта си тримесечната оценка на нивото на антицикличния буфер и корекциите му, ако са приложими. Оповестяването включва най-малко следните данни:
 - а) приложимото ниво на антицикличния буфер;
 - б) съответното съотношение между кредитите и БВП, както и неговото отклонение от дългосрочния тренд;
 - в) индикатора за буфера, изчислен в съответствие с параграф 2;
 - г) обосновка за нивото на буфера;
 - д) при увеличаване на нивото на буфера — датата, от която институциите трябва да прилагат това увеличено ниво на буфера при изчисляването на специфичния за всяка институция антицикличен капиталов буфер;

- е) когато датата, посочена в буква д), е по-малко от 12 месеца след датата на оповестяването съгласно настоящия параграф — позоваване на изключителните обстоятелства, които оправдават този по-кратък срок за прилагане;
- ж) при намаляване на нивото на буфера — примерния период, през който не се очаква повишаване на нивото на буфера, заедно с обосновка за този период;

Определените органи предприемат всички разумни стъпки за съгласуване на момента на това оповестяване.

Определените органи уведомяват ЕССР за всяко повишаване или понижаване на нивото на антицикличния буфер и му съобщават необходимите данни, посочени в букви а) — ж). ЕССР публикува на своя уебсайт всички оповестени нива на буфери и свързаните с тях данни.“

(31) В член 141 параграфи 1—6 се заменят със следното:

„1. Институция, която удовлетворява комбинираното изискване за буфер, не прави разпределяния във връзка с базовия собствен капитал от първи ред в степен, която би намалила нейния базов собствен капитал от първи ред до ниво, при което комбинираното изискване за буфер вече не е изпълнено.

2. Институция, която не удовлетворява комбинираното изискване за буфер, изчислява максималната сума за разпределяне (МСР) в съответствие с параграф 4 и уведомява компетентния орган за тази МСР.

Когато се прилага първа алинея, институцията не предприема нито едно от следните действия, преди да е изчислила МСР:

- а) да прави разпределения във връзка с базовия собствен капитал от първи ред;
- б) да поема задължение за изплащане на променливи възнаграждения или пенсионни права по преценка на работодателя или да изплаща променливи възнаграждения, ако задължението за плащане е поето в период, когато институцията не е удовлетворявала комбинираните изисквания за буфер;
- в) да извършва плащания по инструменти на допълнителния собствен капитал от първи ред.

3. Когато дадена институция не удовлетворява или надхвърля комбинираното изискване за буфер, тя не извършва разпределения чрез действията по параграф 2, втора алинея, букви а), б) и в) в размер по-голям от МСР, изчислена в съответствие с параграф 4.

4. Институциите изчисляват МСР, като умножат сумата, изчислена в съответствие с параграф 5, по коефициента, определен в съответствие с параграф 6. Всяко от действията по параграф 2, втора алинея, буква а), б) или в) намалява МСР.

5. Сумата, която се умножава в съответствие с параграф 4, се състои от:

- а) междинните печалби, невключени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно член 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, като нетна стойност от разпределяне на печалби или плащания, свързани с действията по параграф 2, втора алинея, буква а), б) или в) от настоящия член;

плюс

- б) годишните печалби, невключени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно член 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, като нетна стойност от разпределяне на печалби или плащания, свързани с действията по параграф 2, втора алинея, буква а), б) или в) от настоящия член;

минус

- в) (сумите, които ще представляват дължим данък, ако елементите, посочени в букви а) и б) от настоящия параграф, не бъдат разпределени.

6. Коефициентът се определя по следния начин:

- а) когато поддържаният от институцията базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за удовлетворяване на капиталовите изисквания съгласно член 92, параграф 1, букви а), б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и съгласно член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива, изразен като процент от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира в първи квартил (т.е. най-ниския) на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0;

- б) когато поддържаният от институцията базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за удовлетворяване на капиталовите изисквания съгласно член 92, параграф 1, букви а), б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и съгласно член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива, изразен като процент от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира във втори квантил на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0,2;
- в) когато поддържаният от институцията базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за удовлетворяване на капиталовите изисквания съгласно член 92, параграф 1, букви а), б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и съгласно член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива, изразен като процент от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира в трети квантил на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0,4;
- г) когато поддържаният от институцията базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за удовлетворяване на капиталовите изисквания съгласно член 92, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и съгласно член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива, изразен като процент от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира в четвърти квантил (т.е. най-високия) на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0,6;

Долните и горни граници на всеки кватил на комбинираното изискване за буфер се изчисляват по следния начин:

$$\text{Lower bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Upper bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times Q_n$$

„ Q_n “ е означението на поредния номер на съответния кватил.“

(32) Вмъква се следният член 141а:

„Член 141а

Неудовлетворяване на комбинираното изискване за буфер

Счита се, че дадена институция не удовлетворява комбинираното изискване за буфер за целите на член 141, ако не притежава собствен капитал и приемливи пасиви в необходимия размер и с необходимото качество, за да удовлетвори едновременно изискването по член 128, параграф 6 и всяко от следните изисквания във:

- а) член 92, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и изискването в член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива;
- б) член 92, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и изискването в член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива;

- в) член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и изискването в член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива.“.

(32а) След член 141а се вмъкват следните нови членове 141б и 141в:

„Член 141б

Ограничения при разпределението в случай на неудовлетворяване на изискването за буфер на отношението на ливъридж

1. Институция, която удовлетворява изискването за буфер на отношението на ливъридж съгласно член 92, параграф 1а от Регламент (ЕС) № 575/2013, не прави разпределяния във връзка с капитала от първи ред в степен, която би намалила нейния капитал от първи ред до ниво, при което изискването за буфер на отношението на ливъридж вече не е изпълнено.
2. Институция, която не удовлетворява изискването за буфер на отношението на ливъридж, изчислява свързаната с отношението на ливъридж максимална сума за разпределяне (Л-МСП) в съответствие с параграф 4 и уведомява компетентния орган за тази Л-МСП.

Когато се прилага първа алинея, институцията не предприема нито едно от следните действия, преди да е изчислила Л-МСП:

- а) да прави разпределения във връзка с базовия собствен капитал от първи ред;
- б) да поема задължение за изплащане на променливи възнаграждения или пенсионни права по преценка на работодателя или да изплаща променливи възнаграждения, ако задължението за плащане е поето в период, когато институцията не е удовлетворявала комбинираните изисквания за буфер;
- в) да извършва плащания по инструменти на допълнителния собствен капитал от първи ред.

3. Когато дадена институция не удовлетворява или надхвърля изискването за буфер на отношението на ливъридж, тя не извършва разпределения чрез действията по параграф 2, втора алинея, букви а), б) и в) в размер, по-голям от Л-МСП, изчислена в съответствие с параграф 4.
4. Институциите изчисляват Л-МСП, като умножат сумата, изчислена в съответствие с параграф 5, по коефициента, определен в съответствие с параграф 6. Всяко от действията по параграф 2, втора алинея, буква а), б) или в) намалява Л-МСП.
5. Сумата, която се умножава в съответствие с параграф 4, се състои от:
 - а) междинните печалби, невключени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно член 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, като нетна стойност от разпределяне на печалби или плащания, свързани с действията по параграф 2, втора алинея, буква а), б) или в) от настоящия член;плюс
 - б) годишните печалби, невключени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно член 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, като нетна стойност от разпределяне на печалби или плащания, свързани с действията по параграф 2, втора алинея, буква а), б) или в) от настоящия член;минус
 - в) сумите, които ще представляват дължим данък, ако елементите, посочени в букви а) и б) от настоящия параграф, не бъдат разпределени.

6. Коефициентът, посочен в параграф 4, се определя, както следва:
- а) когато поддържаният от институцията капитал от първи ред, който не се използва за удовлетворяване на изискванията съгласно член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и съгласно член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива, когато преодоляването на риска от прекомерен ливъридж не е обхванато в достатъчна степен от член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, и е изразен като процент от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 429, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира в първи квартил (т.е. най-ниския) на изискването за буфер на отношението на ливъридж, коефициентът е 0;
 - б) когато поддържаният от институцията капитал от първи ред, който не се използва за удовлетворяване на изискванията съгласно член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и съгласно член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива, когато преодоляването на риска от прекомерен ливъридж не е обхванато в достатъчна степен от член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, и е изразен като процент от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 429, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира във втори квартил на изискването за буфер на отношението на ливъридж, коефициентът е 0,2;
 - в) когато поддържаният от институцията капитал от първи ред, който не се използва за удовлетворяване на изискванията съгласно член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и съгласно член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива, когато преодоляването на риска от прекомерен ливъридж не е обхванато в достатъчна степен от член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, и е изразен като процент от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 429, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира в трети квартил на изискването за буфер на отношението на ливъридж, коефициентът е 0,4;

- г) когато поддържаният от институцията капитал от първи ред, който не се използва за удовлетворяване на изискванията съгласно член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и съгласно член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива, когато преодоляването на риска от прекомерен ливъридж не е обхванато в достатъчна степен от член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, и е изразен като процент от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 429, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира в четвърти (т.е. най-високия) квантил на изискването за буфер на отношението на ливъридж, коефициентът е 0,6.

Долните и горни граници на всеки квантил на изискването за буфер на отношението на ливъридж се изчисляват по следния начин:

$$\text{Lower bound of quartile} = \frac{\text{Leverage ratio buffer requirement}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Upper bound of quartile} = \frac{\text{Leverage ratio buffer requirement}}{4} \times Q_n$$

„ Q_n “ е означението на поредния номер на съответния квантил.“

7. Наложеният от настоящия член ограничения се прилагат само по отношение на плащания, водещи до намаляване на капитала от първи ред или до намаляване на печалбата, и в случаите, при които спирането на плащанията или неплащането не представлява неизпълнение или условие за започване на производство по несъстоятелност, приложимо за институцията.

8. Когато дадена институция не удовлетворява изискването за буфер на отношението на ливъридж и възнамерява да разпредели разпределяема печалба или да предприеме някое от действията, посочени в параграф 2, втора алинея, букви а), б) и в), тя уведомява компетентния орган и предоставя информацията, посочена в член 141, параграф 8 от Регламента за капиталовите изисквания, с изключение на буква а), подточка iii), и му съобщава размера на Л-МСП, изчислен в съответствие с параграф 4.
9. Институциите поддържат правила, гарантиращи, че размерът на подлежащата на разпределение печалба и Л-МСП са правилно изчислени, и могат да докажат тази точност при поискване от страна на компетентния орган.
10. За целите на параграфи 1 и 2 разпределение във връзка с капитала от първи ред включва всички елементи, изброени в член 141, параграф 10.

„Член 141в

Неудовлетворяване на изискването за буфер на отношението на ливъридж

Счита се, че дадена институция не удовлетворява изискването за буфер на отношението на ливъридж за целите на член 141б, ако не притежава капитала от първи ред в необходимия размер, за да удовлетвори едновременно изискването по член 92, параграф 1а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и на изискването по член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива, когато преодоляването на риска от прекомерен ливъридж не е обхванато в достатъчна степен от член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013.“.

(326) Член 142, параграф 1, първата алинея се заменя със следния текст:

„1. Когато дадена институция не успее да изпълни комбинираното изискване за буфер или изискването за буфер на отношението на ливъридж, когато е приложимо, тя изготвя план за запазване на капитала и го представя на компетентния орган не по-късно от 5 работни дни след като е установила, че не изпълнява посоченото изискване, освен в случаите, когато компетентният орган разреши удължен срок до 10 дни.“

(33) []

(34) В член 146 буква а) се заличава.

(34а) След член 159 се вмъква следната нова глава:

„ГЛАВА 1а ДКИ

Преходни разпоредби относно финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност

Член 159а

Преходни разпоредби относно одобряването на финансови холдинги и финансови холдинги със смесена дейност

Финансовите холдинги майка и финансовите холдинги майка със смесена дейност, които вече съществуват към [датата на влизане в сила на настоящата директива] подават заявление за одобрение съгласно член 21а от настоящата директива до [две години след датата на влизане в сила на настоящата директива]. Ако финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност не подаде заявление за одобрение до [две години след датата на влизане в сила на настоящата директива], се вземат подходящите мерки съгласно член 21а, параграф 5.

По време на преходния период за прилагане, посочен в първа алинея, компетентните органи разполагат с всички необходими надзорни правомощия в съответствие с настоящата директива, които са им предоставени по отношение на финансови холдинги или финансови холдинги със смесена дейност, които подлежат на одобрение съгласно член 21а, за целите на консолидирания надзор.“

(35) В член 161 се добавя следният параграф 10:

„10. До 31 декември 2023 г. Комисията прави преглед и докладва за изпълнението и прилагането на надзорните правомощия, посочени в член 104, параграф 1, букви й) и л), и представя доклад на Европейския парламент и на Съвета.“

Член 2

Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 18 месеца след влизането в сила на настоящата директива законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те започват да прилагат тези разпоредби считано от [18 месеца + 1 ден след влизането в сила на настоящата директива]. Въпреки това разпоредбите, необходими за осигуряване на съответствие с измененията, посочени в член 1, точки 13 и 18, съдържащи изменения на членове 84 и 98 от Директива 2013/36/ЕС, се прилагат, считано от [две години след влизането в сила на настоящата директива], а разпоредбите, необходими за осигуряване на съответствие с измененията, посочени в точки 32а и 32б, се прилагат от 1 януари 2022 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване.

Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент

Председател

За Съвета

Председател